

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2018

Z valné hromady ČEPES 2018

Léčení vodou

Tvorba potenciálů v živých systémech

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Zaměření a formy činností ČEPES

Objektivizace léčivé síly léčitelů

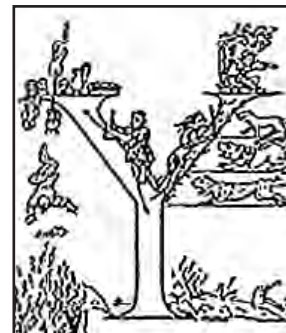
Pluralita v medicíně

Referenční bod člověka

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Valná hromada 2018 – Ing. V. Bažant

1

Potřebujeme zákon pro léčitele? – Ing. V. Bažant

3

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Voda a otužování – Ing. V. Bažant

4

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Objektivizace léčivé síly léčitelů – Ing. J. Dolejš

8

Připomínky k článku – Ing. V. Bažant

10

Tvorba potenciálů v živých systémech – Ing. L. Fritscher

10

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Pluralita v medicíně – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

18

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 7 – Ing. J. Kapinus

22

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Psychoenergetika a bioenergetika v referenčním bodu člověka – P. Pustówka

26

APEL NA ČLENY ČEPES

Vážení čtenáři, členové ČEPES, bohužel nastala situace, že někteří členové posílají svůj členský příspěvek na starý účet, i když několik let máme nový účet a to 115-2085550237/0100.

Koncem května tak došly dvě platby, u kterých nebylo možno identifikovat plátce. Protože se jedná o čtenáře zpravodaje, rozhodli jsme se uveřejnit následující data plateb v časopise:

1. platba – se uskutečnila 30. 5. 2018

2. platba – se uskutečnila 31. 5. 2018

Prosíme plátce, aby se přihlásil vedení ČEPES.

CO SE UDÁLO VE SPOLEČNOSTI

Vážení čtenáři,

dovolte, abych Vás informoval o tom, co se nejdůležitějšího v letošním roce zatím stalo. Samozřejmě jednou z nejdůležitějších událostí Společnosti je každoroční valná hromada, na které se hodnotí dosažené výsledky a stanovují úkoly pro další období. Ta letošní byla o to důležitější, že na ní staré vedení skládalo účet za svoji dosavadní práci, volilo se nové a stanovili úkoly na rok 2018.

Valná hromada odstupujícím vedení poděkovala za obětavou práci za celé volební období, kterou vykonalo zcela nezištně. Za dlouholetou práci pro společnost ocenila práci členek Společnosti titulem Čestný člen ČEPES. Jedná se o paní Olgu Filipovou a paní Janu Bártovou.

Do nového vedení byli zvoleni tito členové:

Ing. Vlastimil Bažant, Ing. Aleš Vaněk, MUDr. Jan Doležal, Ing. Jan Dolejš a Ing. Jan Vícha.

Do kontrolní komise byly zvoleny:

Hana Němcová, Miluše Šafrová a Mgr. Jaroslava Wirthová.

Zvolení těchto členů zabezpečuje, že následná činnost bude plně navazovat na činnost předchozího vedení. Nyní k vyhodnocení základních činností. Nejprve se budu zabývat právním zabezpečením profesních kvalifikací.

Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“

Bohužel v roce 2017 se nepodařilo tuto profesi uvést v život především proto, že jsme nedokázali získat autorizované osoby pro tuto profesi. Neměli by se staří členové PEL a zakládající členové ČEPES zamyslet nad tím, že nemohli pomoci?

Nesplněním zavedením této profesní kvalifikace jsme dali MŠMT ČR zároveň zbraň pro negativní hodnocení navrženého Rodného listu pro profesní kvalifikaci „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Přesto jsme ani v této oblasti nezhálehali. Jedním z úkolů bylo vytvořit učební texty z hydrogeologie pro proutkaře. Na první verzi se pracovalo již v roce 2015, kdy se jednalo o převedení příručky Doc. RNDr.

Jána Jetele, CSc. do našich učebních textů. Na tom měl velkou zásluhu pan Birčák a patří mu za to náš dík. Druhou verzi zpracovali z přednášek a různých odborných textů Ing. Bažant a Ing. Dolejš. Tato verze byla připomínkována paní Garovou a RNDr. Andresem a k tisku předaná panu Ing. Janu Víchovi. Všem těmto členům patří dík za vynaloženou práci s touto publikací, která je nezbytnou učební pomůckou pro tuto profesi.

Nezahálehali jsme ani při přípravě zkušebních polygonů pro ověřování odborných dovedností. Za jejich vytýčení musíme poděkovat především panu Vavrysovi, který nám je na podzim přijel z Moravy vytýčit.

Ukázalo se, že nejvhodnějším způsobem, jak profesní kvalifikaci uvést v život, bude třeba uskutečnit revizi hodnotícího standardu. Důvody revize byly projednány s vedoucími pracovníky HK ČR a na Sektorové radě 12. 6. 2018 byl schválen Rodný list pro revizi profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“. V rodném listu bylo přijato, že má dojít ke změně způsobu průběhu zkoušky (nejprve ověřování odborných dovedností a následně ústních), ve složení zkušební komise a požadavku na vzdělání autorizované osoby.

Tohoto úkolu se ujala pracovní skupina ve složení: Ing. V. Bažant, Ing. A. Vaněk, Ing. P. Hauer a Ing. J. Dolejš. Pokud bude dodržen harmonogram prací (zatím je dodržován), revize by měla být schválena ještě do prázdnin.

Profesní kvalifikace „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“

Pro odpor pracovníků MŠMT Tým odborného řízení Veřejné zakázky NSK20 nepovolil zpracování profesní kvalifikace. Současně ve zdůvodnění MŠMT bylo uvedeno, že „odborný pracovník v přírodním harmonizování“ by mohl být řešen v rámci NSP jako povolání. Nejsem schopen pochopit, proč tato profese nemůže být řešena v rámci NSK ale v NSP ano, ale beru to jako fakt.

Přesto v rámci této profese jsme si ověřili důležitý fakt. Pro profesi budeme potřebovat pracovníky se zvláštními dovednostmi (darem Ducha svatého, jak tyto dovednosti pojmenovávají někteří klerici). Původně jsme předpokládali, že tyto dovednosti budou zájemci získávat cvičeními. Ale ukázalo se, že tyto zvláštní, ale ověřitelné dovednosti mohou získat i ti, kteří je chtějí získat, provedou-li pro osobní přípravu a jsou vybranými senzibily aktivováni.

Další informace získáte při popisu uskutečněných seminářích.

Poskytování služeb veřejnosti

K podpoře našeho úsilí, a to nejúčinnějšího, patří poskytování bioenergetických služeb, které se praktikovaly v průběhu roku 2018 na Novotného lávce a v Klatovech. Nejenže se tak získávají podporovatelé Společnosti, ale služby jsou i významným zdrojem finančního zajištění její činnosti.

Semináře

Letos jsme uskutečnili jeden seminář v Praze a do vyjití tohoto čísla jeden v Klatovech. Tyto semináře plně souvisejí s profesní kvalifikací „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Jsmo si plně vědomi toho, že pro uvedenou profesní kvalifikaci je nutné zajistit vhodné nezištné pracovníky s ověřenými odbornými dovednostmi. V rámci učebního plánu počítáme s využitím cvičení pro prohloubení citlivosti vnímání energií rukami s cílem aktivovat odborné dovednosti. Současně ověřujeme, zda budeme moci přímým působením vybraných psychoenergetiků v adeptech probudit odborné dovednosti.

Ukázalo se, že je to možné a zjistilo se též, že většina žadatelů začala pracovat (ovlivňovat) fiktivního klienta již při prvním působení. Také se ukázalo, že „zdroj“ neaktivuje ty, kterým by probuzení dovedností neprospělo. To, že odborné dovednosti nejsou aktivovány, není trest, ale jejich rozvinutí by bylo předčasné. Na aktivaci se připravují adeпти sami z materiálů, které obdrží, a na základě informací během přípravných seminářů.

Cílem cvičení je posílit schopnost odborných pracovníků ve vycitňování anomální (nezdravé) energie vycházející z orgánů lidského těla a působením (vysíláním) je měnit. Cvičení jsme vybrali z knihy světově uznávaného terapeuta a léčitele Jacka Angelo „Tvá uzdravující síla“, která se stala začátkem tohoto století bestsellerem alternativní medicíny. Jeho heslem je: „Každý se může stát čistým kanálem pro uzdravující energie, které pozvolna odstraňují choroby, negativní emoce i destruktivní myšlenky“ – my se připojujeme. Z této knihy jsme nezařadili do souboru ty, které jsou příliš založeny na vizualizaci a rituálech, protože jsme se přesvědčili, že pokud odborný pracovník bude skutečně pracovat jako „prostředník“, nebude ochranné rituály pro svou bezpečnost potřebovat a vizualizace by ho ze stavu „prostředník“ vracela do stavu vědomého.

Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelnění ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam aktivit, které byly zaměřeny k tomuto cíli. Zatím konstatujeme, že získání nových členů se nám moc nedaří, ale i když se členská základna zmenšuje, vizitka ČEPES je stále viditelná.

Jako první, byla účast na výstavě ALTERNATIVA 2018. Na základě zkušeností z posledních několika let jsme dali hlavní důraz na informovanost o průběhu řešení profesních kvalifikací, na informace o vyhledávání vodních zdrojů a vyhledávání míst pro bytovou výstavbu. Úkol zviditelnění ČEPES na veřejnosti naše účast splnila, respektive jsme dali veřejnosti najevo, že ČEPES stále užitečně žije.

Využití tisku

V letošním roce jsme konečně navázali konkrétní spolupráci s redaktorkou Janou Šlégrovou z časopisu Záhadý života. Praktickým výsledkem byly dva články, z nichž druhý pojednával o našich seminářích k probouzení odborných dovedností budoucích odborných pracovníků v přírodním harmonizování lidského organismu. Několik čtenářů se tohoto semináře 14. 4. 2017 zúčastnilo.

Zpravodaj Psychoenergetika

Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj uvnitř Společnosti, ale i na veřejnosti. Přesto vedení považuje za potřebné, zpravodaj

vydávat. nejen proto, že požadavek na vydávání časopisu vyplývá i ze směrnice o povinnostech autorizovaného živnostenského společenstva HK ČR

Ke zviditelnění ČEPES přispívají i webové stránky. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychoenergetika. Je potěšující, že stránky prohlíží i veřejnost, jak svědčí i přihlášení na naše semináře.

Na stránkách se najdou základní informace o ČEPES, jako jsou stanovy Společnosti, zpráva o činnosti za uplynulý rok a plán činnosti na stávající rok. Pro zájemce o podnikání v oboru je na webu zveřejněna celá Oborová příručka. Najdou se zde také základní teoretické materiály.

Přednášky na veřejnosti

Začátkem května jsme uskutečnili přednášku na konferenci Husitské teologické fakultě UK na téma „Věda a duchovní svět“, ve které jsem dokumentoval tuto skutečnost na čtyřech osobnostech, které se významně podílely na přeměně materialisty (mne) na duchovního člověka. Více si o této přednášce přečtete v následujícím článku. Vedení doufá, že tato přednáška nebyla poslední akcí ve spolupráci s Husitskou teologickou fakultou.

Samozřejmě do nezbytných informací spadá i přijatý dokument valnou hromadou.

ZAMĚŘENÍ A FORMY ČINNOSTÍ ČEPES V ROCE 2018

Psychoenergetika

Základními aktivitami pro rok 2018 budou v této oblasti:

- revize profesní kvalifikace (PK) „Detekce anomálií zemské kůry“ se zaměřením na úpravu ověření odborných dovedností a požadavků na AOs
- ověření navržených polygonů pro odborné zkoušky
- získání alespoň dvou AOs
- připravit učební plán, učební texty pro akreditovaný kurz PK „Detekce anomálií zemské kůry“
- vytvořit lektorský kolektiv
- řešit PK „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ po dohodě s HK ČR i v rámci Živnosti volné
- aktivně spolupracovat s Hospodářskou komorou ČR
- zachování a případné rozšíření péče biopraktika pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5 i jinde
- spolupráce a výměna zkušeností s organizacemi obdobného zaměření v ČR i v zahraničí.

Zájmová a badatelská činnost

bude zaměřena na:

- pořádání přednášek a seminářů na rozvíjení možnosti „přímé aktivace“
- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- pokračování spolupráce s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy dle aktuální situace.

Odborná, osvětová a publicistická činnost

bude spočívat:

- ve využití všech propagačních forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnosti ČEPES, o novinkách z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o využití PK „Detekce anomálií zemské kůry“ a stavu PK „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Organizační záležitosti

1. Členské příspěvky

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč

2. Styk členů s vedením ČEPES

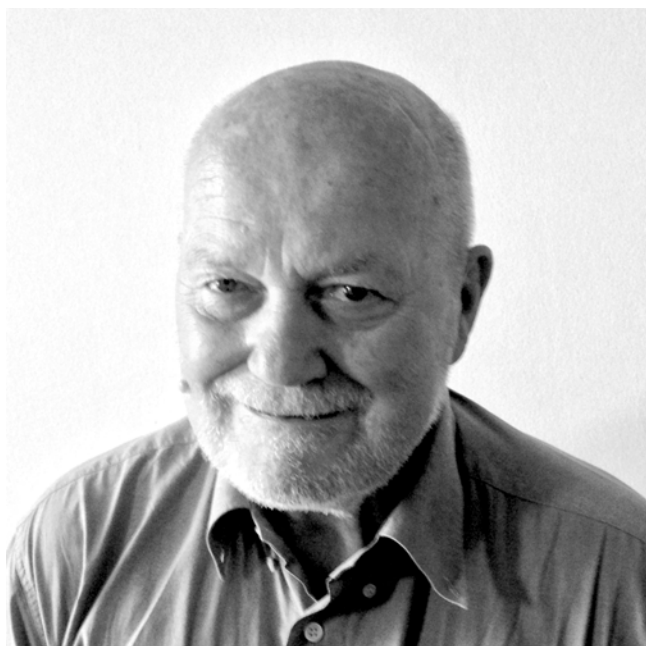
Základní informace je možno získat v kanceláři č. B-235, 2. patro, budova ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082 252, nebo faxem 221 082 289. K předávání zpráv je možno využít e-mail bazantcepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz.

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

Předseda společnosti bude nejnázve k dosažení ve středu, nebo ve čtvrtek. Každou návštěvu (především mimopražskou) doporučujeme dojednat telefonicky, faxem, nebo e-mailem.

V letních měsících je pobyt předsedy upraven a jeho časový rozvrh je vyvěšen na dveřích kanceláře.

*Ing. Vlastimil Bažant
předseda ČEPES*

POTŘEBUJEME ZÁKON PRO LÉČITELE?

Byl jsem požádán pracovníky ČT1 o vyjádření k přípravě Ministerstva zdravotnictví zákona o léčitelství. Měl jsem odpovědět na tyto otázky:

- 1) Uvítal byste takový zákon?
- 2) Měli by mít léčitele zdravotnické vzdělání a právní odpovědnost?
- 3) Jak vnímáte debatu o dokumentu ČT1 „infiltrace: obchod se zdravím“?
- 4) Souhlasíte s tím, aby byli léčitelé registrováni, vedli dokumentaci o pacientech, souhlasíte s tím, aby bylo léčitelství regulováno zákonem?

K těmto dotazům přidávám vyjádření ministra zdravotnictví k připravovanému zákon:

„Léčitelé mají vést zdravotní dokumentaci, aby se klienti mohli bránit. Dnes žádnou podmínku takovou nemají. Když budou provádět nějaké úkony, tak bude i evidence a bude jasno, co svému klientovi prováděli. Klient by pak mohl dokumentaci využít v případě obrany“.

Můj názor je tento:

Proč tvořit nový zákon, který by projednával vztah mezi klientem a léčitelem, když tento zákon existuje. Je mi s podivem, že tento zákon zdravotníci legislativci neznají anebo nechtějí znát.

Občanský zákoník má kapitolu 9, Péče o zdraví, § 2647 – 2650. A v rámci těchto článků jsou poznamenány povinnosti vedení záznamů o péči.

Takže na většinu dotazu žadatelé najdou odpověď po přečtení kapitoly 9 Péče o zdraví v Občanském zákoníku. Upozorňuji, že toto zákonné opatření platí pro všechny poskytovatele jakékoli léčebné péče, tudíž jak pro poskytovatele konvenční, tak i alternativní medicíny. Proto si myslím, že je zbytečné vymýšlet vymyšlené, spíše paragrafy zákona uvést v život.

Pokud se týká regulace léčitelů. Ano, jsem zastánce regulace. Protože si myslím, že léčitelství svou podstatou nepatří do živností volných. Ale regulaci nemyslím, že by měl provádět pouze stát.

Pro tento účel by bylo dobré, aby tuto regulaci (ověřování znalostí a dovedností) zajišťovaly organizace, spolky, živnostenská sdružení a pod.

Jako poznámku připojuji. Když se tvořil Občanský zákoník byl tvůrcům uložen úkol právně vyřešit vztah mezi léčitelem a klientem. Když jsem byl tehdy dotázán na můj názor k navrhovanému řešení, byl jsem nejprve zděšen. Bylo mi řečeno, že vztah je založen na uzavření smlouvy mezi klientem a léčitelem. Avšak jakmile jsem byl upozorněn na to, že uzavřením smlouvy se rozumí přijetí požadavku klienta léčitelem – i ústně, byl jsem řešením příjemně překvapen. Navíc tímto způsobem je právně řešena otázka poškození klienta, která byla způsobena neodpovědným jednáním léčitele.

Ing. Vlastimil Bažant

Úvodem k léčení vodou podle faráře KNEIPPA

Voda je jedním z nejpřirozenějších prostředků pro harmonizování lidského organismu. Je jednoduše dostupná prakticky za každého období a vždy. Naším čtenářům představíme několik rad z knihy Pátera Kneippa. Poznáte, že rady možno realizovat okamžitě. Oproti využití lázeňství jednou za čas, je možno vody podle rad pátera Kneippa používat trvale a náklady jsou velice nízké. Redakce se omlouvá, že z knihy byla pro publikaci vybrána jenom malá část knihy.

redakce

VODA A OTUŽOVÁNÍ

Povšechně - mořská a pramenitá voda

Jsem přesvědčen, že voda jest nejjistějším lékem.

Jistý muž měl oteklé nohy a ruce a ležel dvanáct týdnů nemocný dnou v hrozných bolestech. Poradil jsem mu, aby dal nohy a ruce pod konev s vodou. Léčil jsem dvacet let, ale za tu dobu nepřišel ke mně jediný nemocný dnou, protože tito nemocní se bojí studené vody. Jeden muž chtěl ke mně jít, ale známí ho varovali před studenou vodou, a protože si přivodil svoji chorobu promočením, věřil jim. Jiného jsem ujistil, že se uzdraví. Uzdravil se a zůstal zdrav.

Každá voda jest správná, jen je-li studená! Jeden nemocný se mne tázal, je-li to stejné, užívá-li mořské nebo pramenité vody. Uvažujeme-li o účinku mořské vody, shledáme, že má mnohou přednost.

Je známo, že voda posiluje tělo. Ale co posiluje? Pouze s tušená voda, jinak nic. Studená voda osvěžuje a posiluje lidské tělo. Bylo mně nápadné, že lázeňští hosté porovnávali zdejší vodu s vodou z jiných míst. Má-li studená voda hlavní účinek, bude nejstudenější voda nejlepší. Dávám přednost koupání v přírodě, dokud voda jest studená. Není-li voda studená, nemůže mít žádoucího účinku. Proto dávám přednost hodné studené pramenité vodě v místnosti před teplejší vodou v přírodě.

Čím studenější jest voda, tím silnější jest reakce. Když lázeňští hosté dostali v zimě do vany sníh, křičeli s počátku. Když přestali křičeti, pochvalovali si. Sněhová voda předně o mnoho dříve zahřívá a pak činí lidi odolnějšími v porovnání s vodou pramenitou.

Nejjasnější důkaz jest v tom, že nejstudenější voda vyvolává největší teplo, přirozené teplo. Voda zahřátá sluncem, nemá žádoucího účinku.

Jaký jest rozdíl mezi mořskou a pramenitou vodou? Slyšel jsem mnoho o mořských koupelích, ale záhy jsem ustal podávati solné lázně. Póry se musejí otevřít. Do vody jdeme jen, když je nám teplo a to jsou póry otevřené. Proč předepisují tak přísně, aby hosté nečekali na polévání neoděni? Protože póry jsou otevřené, vniká do nich vzduch a tento vzduch vyvolá snadno nachlazení, které pak nutno několik dní léčiti. Po polévání už to nemá významu a nemusím proto býti již tak přísný. Proč? Poléváním studenou vodou se uzavřou póry a vzduch nemůže již do nich vnikati. Vzduch může ochladiti tělo jen tehdy, není-li zahalené.

Přijde-li voda na teplé tělo, naplní póry vodou. Poliji-li houbu vodou, vsaje ji rychle. Kůže má mnoho otvorů, které můžeme viděti zvětšovacím sklem. Voda může vniknouti do porů a naplniti je.

Proč je to tak příjemné a proč cítíme, jako by nad tělem se vznášel příjemný výpar? To pochází od vody, kterou nemáme osušovati, neboť tak se zahřejeme rychleji.

Voda běře s sebou do kůže všechny látky, které obsahuje. Proto můžeme říci, obsahuje-li voda mnoho soli, že vnikne též mnoho soli do porů. Koupá-li se někdo ve slané vodě a zapotí-li se předtím, vnikne do jeho porů mnoho vody a následkem toho také mnoho soli.

Slil působí pálení a horko a mnozí mně tvrdili, že po vykoupání v moři je páliho tělo, koupali-li se často, dostali vyrážku. Někteří měli na holeních a na lýtkách mnoho puchýřků. To způsobuje sůl. Proto mořská voda není již čistá a kůži nemusíme přece soliti. Neslaná voda jest pro tělo výhodnější, neškodí mu, nevyvolává takových stavů.

Někteří lidé bērou k dobré stravě ještě oheň, který vyvolává vnitřní zánět. Sůl leptá. Namočte kus plátna každého rána do slané vody. Voda uschne, ale sůl zůstane v plátně, které se záhy rozpadne. Právě tak působí sůl v nitru těla, bereme-li ji příliš často.

Mořskou vodu nepovažuji za vhodnou ke koupání. Choulostivé tělo velice podráždí. Sůl není posilujícím prostředkem, neposílí tělo, jako ho neposílí sklenka kofalky. Ostříhejme proto své jemné tělo a jeho jemné cévy všeho leptavého.

Minerální voda

Nezavrhují minerálních vod, ale nedoporučuji jich též. Má-li sůl škodlivý účinek, mají jej též minerální vody, které obsahují více méně různých solí a leptají žaludek. Je-li nemocná pouze část silného těla, může minerální voda obsahovati soli, které vy-leptají nemoc. Užíváme-li minerální vody často a mnoho, může se choroba zhoršiti. S minerální vodou jest tomu jako s projímadly. Vezme-li někdo tu a tam projímadlo, nechytuje ještě příliš. Užívá-li ho však další dobu, protože dobře působí, ničí tím tělo. Známany mnohé lidi, kteří se léčili v minerálních lázních. Prospěly jim a uzdravili se. Šli tam po druhé a lázně jim prospěly méně. Když tam šli po třetí, neúčinkovala již minerální voda. Užívání silných minerálních vod působí na naše tělo jako čistíme-li stříbrné předměty pískem. Děláme-li to častěji, poškozujeme stříbrné přístroje. Proto radím, abyste užívali minerálních vod velice zřídka a málo nebo lépe, abyste jich vůbec neužívali. Nejlepším důkazem jsou mnozí nemocní, kteří ke mně přišli a naříkali, že minerální vody jim nepomohly, spíše jejich chorobu zhoršily.

Voda jako prostředek k zachování sil

Voda jest a zůstane nejlepším prostředkem k zachování a rozmnožení sil od dětství až do konce života. Voda odnímá předně přebytečné teplo, které vznikne buď činností nebo nějakým jiným způsobem. Velké horko škodí tělu. Za druhé voda zabráňuje hromadění tuku a špatných šťav. Rozumný hydropat není nikdy otýlý. Při používání vody nenahromadí se tak snadno chorobné látky v různých záhybech lidského těla. Za třetí studená voda posiluje celé tělo i jeho jednotlivé části. Jako voda žene mlýn, tak užíváním vody jest uvedeno celé tělo ve větší činnost a stává se svěžeji. Poruchy oběhu krevního škodí tělu neobyčejně, ale studenou vodou se upravuje oběh krevní a udržuje se v pořádku. Jako voda zmiňuje velké horko, tak odpomáhá nedostatku tělesné teploty. Voda jest ochranným prostředkem proti chorobám všeho druhu, a jako bdělý strážce nedá vniknouti ničemu škodlivému do lidského organismu.

Budete se tázati, jak máte užívat vody, abyste dosáhli tohoto účelu. Uvedu příklad. Před třiceti léty jsem poradil úředníkovi, který dle výroku lékařů měl jaterní chorobu a zlatou žílu, aby dvakrát nebo třikrát týdně podnikl důkladnou procházku, aby se zapotil a krev se mu rozproudila. Pak aby vzal rychle studenou lázeň, trvající nanejvýše půl minuty, posadil se do vody pouze do poloviny těla a aby hoření část těla omýval studenou vodou. Pak se měl opět rychle obléknouti a pohybovati se, aby se zahrál. Nemocnému bylo s počátku velice obtížné přemoci všechny předsudky, které měl proti vstoupení do studené vody, když byl zapocen. Později však byl nadšen účinkem. Tento muž dosáhl vysokého věku.

Kdo nemůže bráti poloviční nebo celé lázně, prospěje svému tělu omýváním studenou vodou. I toto omývání odnímá přílišné horko a kromě toho zvyšuje smíšenou teplotu a povzbuzuje celé tělo ke zvýšené činnosti.

Divka, která mnoho churavěla a nikde nemohla naléztí uzdravení, nabyla ztraceného zdraví a síly tím, že dvakrát až třikrát týdně večer omývala studenou vodou celé tělo a dvakrát týdně brala sedací lázeň trvající jednu minutu.

Z řečeného bude každému jasno, jaký význam má voda pro posílení těla a jako ochrana proti chorobám. Nemohu dosti doporučiti vodu jako prostředek k udržení zdraví.

Varuji však před každým přepínáním. Někteří lidé se bojí vody jako nejhoršího zla, jiní lidé nemohou se ji dosti nasýtit. To se stává zejména tehdy, když užívání vody jim přinese zdraví. I tu máme zachovati míru. Kočí má bič, aby časem povzbudil koně, ale nemá ho proto, aby je trestal. Nepřepínáme vodoléčby. Varuji před tím vážně, aby nikdo přílišným užíváním vody ne-

snížil své tělesné teploty; tím by připravil vstup nepříteli škodícímu tělu, totiž zimě.

Z řečeného jest jasné, že nikoli pouze nemocní, ale i zdraví mají užívatí udaných prostředků k udržení zdraví a tělesných sil. Zdraví lidé se obvykle domnívají, že nemusí nic dělati pro své tělo. Připadají mi jako velice silný muž, který nezamýká dveře, protože se domnívá, že vyhodí nepřítele, bude-li přepaden. Jednoho dne se však přesvědčí, že chytrý zloděj ho přece vyloupil. Dbáme pečlivě o to, abychom měli dostatek pokrmů. Nemělo by býti z nejdůležitějších našich starostí, abychom si udrželi zdraví? Vyzývá nás k tomu povinnost sebezachování a nikdo nezůstane nepotrestán, zanedbává-li svůj nejdražší statek, své zdraví. Necht každý zdravý člověk plní, co jsem radil k zachování zdraví. Hlavní povinností člověka jest, podporovati blaho svého bližního. Každý rozumný člověk jest potěšen, dostane-li se mu dobré rady, kterou může dosáhnouti většího štěstí nebo být i uchráněn před neštěstím. Proto jsem udílel rady. Snad někteří budou jimi pohrdati a nebudou jich dbáti. Bývá často velice nevděčné upozorňovati někoho, že má před sebou dobrou budoucnost, bude-li o ni včas pečovati. Rekněte pijanu, že za čtyři nebo pět let si zničí zdraví, nepřestane-li pít. Nebude tomu věřit a nakonec se ještě rozhněvá pro dobře míněnou radu. Když se však blíží konec jeho života pro nemírné pití, hledá pomoc. Pokoušel jsem se již často, když známí vyhlíželi chorobně nebo vypravovali i předzvěsti blížící se choroby, povzbuditi je, aby vodou předešli nemoci, ale podařilo se mi jen zřídka přiměti je k tomu.

Jeden známý si nařikal na několik chorob a tázal se mne, znám-li nějaký prostředek proti nim, kromě vody. K používání vody by se nedal přiměti. Jelikož neužíval vody, stalo se, co jsem předvídal: můj známý zemřel za šest měsíců v nejkrásnějším mužném věku.

Byl jsem jednou obžalován, že léčím lidi a přebírám zaměstnání lékařů. Soudce mi řekl, abych přestal léčiti vodou. Odpověděl jsem: „Mám nechat zemřítí lidi bez pomoci, když je mohu snadno zachrániti?“ Odpověděl mi, že není mým zaměstnáním léčiti lidi, abych to přenechal odborníkům. Když jsem vycházel ze soudní síně, potkal jsem dva muže, kteří věděli, že jsem byl obžalován a tázali se mne, jak jsem pochodil. „Dařilo se mně dobře,“ odpověděl jsem, „nemohli a nemohou mi nic udělati.“ Úředník mi radil, abych zanechal léčení vodou a právě on by je byl nejvíce potřeboval. Viděl jsem, že bude záhy raněn mrtvicí, měl již několik spolehlivých příznaků. Po 14 dnech byl skutečně raněn mrtvicí a zemřel za krátkou dobu. Byl jsem přesvědčen, že mohl snadno předejiti této chorobě.

Máme-li takové povolání, že se nemůžeme dostatečně pohybovati a pracovati, abychom si uchovali tělesné síly a otužili své tělo, měli bychom býti šťastni, že ve vodě máme prostředek, který nám zachovává zdraví a sílu a zvětšuje ji, čímž se tělo otužuje a stává se vytrvalým.

Jestliže je voda pro zdravého člověka výborným prostředkem k udržení zdraví a síly, jest v nemoci p r a v ý m l é k e m. Jest nejprůročnějším, nejjednodušším, nejlevnějším a je-li správně užívána, též nejjistějším lékem. Uvedu později příklady, jak máme užívatí vody v jednotlivých případech.

Pití vody

Tato kapitola bude velice krátká. Varuji před dvěma krajnostmi, tj. před dvěma názory, překračujícími správnou míru. Před několika desetiletími byly pořádány téměř závody v pití vody. Kdo vypil nejvíce, byl největším hrdinou. Denní spotřeba čtyř, šesti, osmi, deseti püllitrů nebyla zvláštností. Ještě dnes si myslí někteří, že pití množství vody dodává zdraví. Tato představa jest ještě lepší, než myslí-li si někdo, že několik sklenic piva není příliš mnoho proti množství pevné stravy, kterou denně sní.

Lidem druhého druhu zdá se býti správným opak řečeného; nepijí vody týdně, ano měsíce, domnívají se, že pití vody neprospívá.

Jak lidé někdy ztrácejí zdravý rozum, a nemají ani zdravého a přirozeného pudu jako zvířata! Je to moudré?

Přihlásí se dříve, než bijí hodiny. Jest v přírodě něco polovičatého? Nebo uvedli lidé do podivuhodného pořádku v přírodě nepořádek? Nekonečně moudrý stvořitel dává hladem oznámiti, kdy jest čas k jídlu, kdy máme pít. Lidské tělo, tyto živé hodiny

nejlepšího chodu, by šly výborně, kdyby bláhový člověk neházel pisku a nečistoty mezi jejich kolečka; tím porušuje pravidelný běh a někdy jej úplně zničí.

Pocítí-li krotká a divoká zvířata hlad, hledají potravu, jakmile se dostaví žízeň, spěchají k čerstvému prameni. Když jsou nasycena, přestanou ihned jisti.

Nezakažený člověk s pravidelnou životosprávou jedná stejně, ať jest zdravý nebo nemocen.

Dle toho zní naše jediná a nejvyšší zásada, zlatá zásada, dle níž by se měl každý řídit.

Pij, máš-li žízeň a nikdy nepij mnoho!

Znám osoby, které třeba celý týden nevypijí kapky vody, jiným stačí opět sklenice, kterou vypijí při snídani, na celý den. Nemají nikdy žízně a to dokazuje, že při naší přípravě pokrmů dostává se s nimi do těla dostatečné množství vody. Nehledíme-li k velikému horku v létě a k horečkám, jimiž pravidelně se ohlašuje choroba, má většina lidí zřídka žízeň a zůstává mně hádankou, proč lidé bez potřeby nalévají žaludek tekutinou. To nemůže zůstat bez trestu.

Pij, máš-li žízeň a nikdy nepij mnoho!

Venkované nemají rádi lijavce. Tvrdí, že lijavec více zničí, než prospěje. Proti tomu ujišťuji, že silná ranní mlha jest jejich přitelem, neboť zúrodňuje a podporuje vzrůst.

Tělo a zejména žaludek, potřebuje tekutiny, aby rozředil své šťávy, aby je rozmnožil a taky aby mohl zpracovati svůj pevný obsah. Kdykoli potřebuje žaludek vody, hlásí se buď mírnou touhou po ní, nebo prudkou žízní. Máme ho vždy poslechnouti, ať volání vychází ze zdravého nebo z nemocného žaludku. Nedávejme mu však nikdy více, než co mu prospívá, malé dávky v patřičných přestávkách. Při onemocnění, jako na příklad při horečce, častěji, třeba každých 5-10 minut polévkovou lžící, nikoli však sklenicí najednou. To by neutišilo žízně a ke stávající nemoci by přibyla ještě nová nesnáz.

Ukončím tento oddíl p ř í k l a d e m svého postupu. Nemocný trpí zácpou, má horečku v životě a je trápen prudkou žízní. Mohl by vypít najednou i čtyři sklenice vody, takový vnitřní žár cítí. Myslím, že voda přijde do žaludku a prochází pak rychle tělem, aniž se dotkne nemocného místa, aby na ně příznivě působila a je pak vyloučena s celým obsahem a ještě bere s sebou část žaludečních šťáv. Místo mnohých sklenic vody, dávejme nemocnému každou půlhodiny polévkovou lžící vody. Shledáme zcela jiný účinek, který jest správným výsledkem dobrého léčení.

Žaludeční šťávy přijmou rychle malé množství vody a smísí se s ní snadno. Dodávání vody každé půlhodiny tvoří více šťáv, které probíhají tělem, vnitřnostmi a za krátkou dobu uvolňují všechny poruchy. Nespočetní uposlechli této mé rady a bylo jim rychle pomozeno. Probatum est!

Co jest žízeň? Znamení, že tělu se nedostává tekutiny. Jest nesmyslné odíratí tělu tekutinu, když horkem spotřebovalo šťávy. Máme-li žízeň, pijme, ale pouze nejmenší dávky. Studená voda bojuje opět s velkým horkem v žaludku. Přijde-li do žaludku litr vody nebo piva, nastane boj celého množství tekutiny s teplotou těla. Teplota těla nemůže zmocí celého litru a tak vznikají obávané epidemie. Zvítězí-li chlad, můžeme dostati nejtěžší choroby, koliku, cholerynu, ano i cholery. Ale žaludek má též svoji teplotu a ta zvítězí, pijeme-li jen malé dávky vody. Proti teplotě žaludku vystupuje chlad nápoje a teplota může podlehnouti. Proto jest nynější ledové pivo tak obávané. Poměrně k jeho chladu pijeme ho příliš mnoho najednou. Vypijeme-li jeden nebo dva doušky a pak čekáme pět nebo šest minut, chlad pomine. Lidé pijí, ale mnoho najednou a chlad v žaludku nemůže ustati. Takoví lidé vůbec nemyslí. Za půl hodiny můžeme vypít čtvrt litru vody, ale souvisí to s teplotou těla. Tělo s nízkou teplotou se snadno ochladí a potřebuje pouze malých dávek.

OTUŽOVÁNÍ

1. Chození na boso

Chození na boso jest nejpřirozenějším a nejjednodušším otužovacím prostředkem.

Chození naboso lze provádět nejruznějším způsobem dle stavu a stáří.

Zcela malé děti, které jsou odkázány úplně na pomoc jiných lidí a jsou zavinovány a nošeny, nemají být nikdy obou v á n y. Kéž bych toto pravidlo mohl vstřípiti všem rodičům, zejména příliš starostlivým matkám! Rodiče plní předsudků, kteří toho nechtějí chápati, nechť se smilují nad malíčkými a postarají se aspoň o takovou obuv, kterou může pronikati vzduch na kůži.

Děti, které již stojí nebo mohou choditi, umějí si samy pomoci. Bez ohledu na lidi odhazují nepříjemné a nohy trápící boty a punčochy a jsou blažené, zejména na jaře, necháme-li je pobíhati neobuté. Někdy si poraní prst, ale to jich neodradí, aby opět nechodily bosy. Děti to dělají pudově. My staří bychom měli také tento pud, kdyby přejemnělá, šablonovitá, vše přirozeně odstraňující výchova nám nebyla vzala veškerý zdravý smysl.

Děti chudých jsou zřídka rušeny ve svých radostech.

Děti bohatých jsou méně obdařeny štěstím, ale nemají menší potřeby volnosti než děti chudé. Pozoroval jsem jednou hochy vysokého úředníka. Jakmile cítili, že jsou z otcova dohledu, již odlétly jemné střevíce a punčochy a hoši pádili přes šťavnatě zelenou louku. Matka, žena zdravého nazírání, to viděla docela ráda. Spatřil-li je otec, byli ihned přísně pokáráni za svoji nevychovanost. Hoši si to brali tak k srdci, že následujícího dne běhali znovu bosí po trávě. Opakuji ještě jednou: Ponechme nějakou radost dětem, nezkaženým výchovou.

Obezřelí rodiče, kteří to chtějí dovoliti, ale žijí ve městě a nemají zahrady, ani travnatého místa, mohou dovoliti dětem, aby chodily bosy buď v pokoji nebo na chodbě, jen když nohy vydechnou někdy tak volně jako obličej a ruce, dle libosti vsají čerstvý vzduch a mohou se pohybovati ve svém živlu.

Za mého mládí chodili na venkově všichni bosí. Do školy a do kostela se chodilo hodinu cesty. Rodiče nám dali na cestu kus chleba a několik jablek, jakož i boty a punčochy. Nesli jsme je však přes rameno až ke kostelu nebo ke škole, nikoli pouze v létě, ale i za chladné roční doby. Jakmile na počátku jara počal na horách mě domoviny mizeti sniž, již jsme otiskovali stopy bosých nohou do vlhké půdy a byli jsme při tom zdraví a veselí.

Dospěli ve městech, zejména ve vyšším společenském postavení, nemohou choditi bosí. Chtějí-li se však někteří z nich otužovati, co jim může brániti, aby večer, bezprostředně před spaním nebo ráno, chodili deset minut, čtvrt hodiny nebo půl, bosí? S počátku mohou choditi v punčochách, aby přechod nebyl příliš prudký a teprve později bosí. Před procházkou namočí nohy až ke kotníkům na několik okamžiků do studené vody.

Jelikož chození na boso jest tak dobrým prostředkem k otužování nohou, jsou šťastni ti, kdo následkem svého povolání chodí v létě bosí, jako venkované, neboť velice prospívají svému zdraví. Nedomnívejme se však, kdo nemá zaměstnání jako venkované, že nemůže nic udělati pro své nohy. Jest to hanba, když v létě v zahradě nebo na procházce po louce chodíme několik minut bosí, nebo doma po mokřích kamenech? A nemůžeme docela dobře před spaním se procházeti několik minut bosí po pokoji, aby vzduch mohl vniknouti přímo do kůže? Tak jest též odváděna krev dolů a nohy jsou otužovány.

Myslím, že by se nikomu nepotily nohy, kdyby je moudře otužoval. Domáci střevíce z vlny nebo dokonce s kožešinou jsou velmi dobrým prostředkem ke zchoulostivění a nemohu proti nim dosti varovati. Ohřívání postele před spaním nebo vkládání teplých lahví jest velice škodlivé.

Chceme-li zachovati štěstí, zdraví a dlouhý život, otužujme nohy.

Pokud se pamatují, chodili venkované s malými výjimkami v létě bosí. Já sám jsem chodil bos až do svého dvaadvacátého roku. Jakmile na jaře roztál sníh, počali jsme choditi bosí a běhali jsme tak až do října, ano i do listopadu. Jak otužile byly nohy! Nedbali jsme mnoho o módu ostatního oděvu a tak bylo celé tělo otužile! Věděli jsme málo nebo jsme nevěděli vůbec o mnohých dětských chorobách, které stojí dnes mnoho dětí

život. Neslyšel jsem též nikdy, že venkované by měli kloubový revmatismus nebo křeče.

Abyste se nemusili ničeho obávat, navykněte děti otužování vodou. Nechte je časem choditi ve studené vodě asi čtyři minuty nebo je nechte ponořiti na tu dobu paže do vody. Nemusíte jich k tomu vyzývati, děti to žádají samy, protože je to velice příjemné. Nechť děti chodí ráno nebo večer nějakou dobu bosy ve vlhké nebo mokré trávě a velké horko v létě neuškodí takto otužilému tělu. Chcete-li jíti ještě dále a míti hodně zdravé děti, veďte je k tomu, aby braly poloviční lázně, pouze krátkou dobu trvající. Jakmile děti tomu zvyknou, budou je lázně posilovati a působiti jim radost. Jako děti se musejí otužovati na jaře, aby vydržely velké horko v létě, musejí se na podzim připravovati na zimu. Proto nezastavme na podzim příliš záhy chození na boso a nemohou-li děti choditi bosy venku, nechť chodí na podzim a v zimě bosy v pokoji ráno a večer.

V lidském životě se obyčejně přikládá malý význam tomu, co jest nejspěšnější a často to zůstává nepovšimnuto nebo se tomu vyhýbáme. Tak jest tomu též s chozením na boso. Chození na boso má pro lidské tělo takový význam, že kdyby každý znal jeho důležitost, nepřestal by nikdy choditi bos.

Chození na boso odvádí krev dolů, a proto jsou nohy nejlépe vyživovány krví. Kdo chodí bos, nemá nikdy studených nohou, protože jsou vždy zásobeny krví a jsou silné. Jsou-li nohy častěji nebo téměř vždy studené, jsou málo zásobeny krví a krev, která do nich proudí, nepříjde již nahoru a tím nastává nahromadění krve, které škodí nohám. Chozením na boso není pouze upraven oběh krevní a nejsou jen posíleny nohy, ale chození na boso působí i na celý život. Jak mnozí nařikají na choroby měchýře! Není mezi nimi jednoho, který by otužoval nohy chozením na boso. Jsou to lidé, kteří se neodvážejí stoupnouti bosou nohou na podlahu.

Jaké zhouby vyvolávají poruchy krevního oběhu zejména u žen! Nedostavovaly by se však, kdyby nohy byly otužile chozením na boso, neboť otužením nohou by přišel život do lepšího stavu. Právě ženám doporučuji chození na boso ještě důrazněji, než mužům a sice od dětství až do stáří. Mají-li ženy zchoulostivělé nohy a zchoulostivělý život, jsou obětí mnohých chorob.

Chození na boso neprospívá pouze venkovanům, ale doporučuji je ještě více měšťákům. Úředník sedí nebo stojí celý den v kanceláři. Má zaujatou hlavu, těžkou, a počítá minuty, kdy bude moci odejiti z kanceláře; tak i dělníci čekají na úder zvonu, pak rychle všeho nechají a opouštějí svou práci. Úředník má těžkou hlavu, práce odvedla mnoho krve do hlavy, takže ji má horkou, kdežto nohy má ledové. Co by mu více prospělo, než kdyby chodil čtvrt nebo půl hodiny bos? Ochablost by rychle zmizela, krev by byla odvedena od hlavy a pohyb by působil příznivě na celé tělo. Únava je odvedena z nohou tak, jako když vytahujeme hřebík z prkna. Doporučuji proto chození na boso všem, kdo musí pracovati v uzavřené místnosti, nikoli pouze proto, aby si opatřili ulehčení, nýbrž aby se ochránili před mnohými chorobami, které se snadno dostavují při nečinnosti těla, kdy duch pracuje příliš mnoho a tělo málo.

I když jste neslyšeli o moji „vodoléčbě“, když přečtete tuto kapitolu, přijměte moji radu a choďte bosí! Ráno, než začnete pracovati, nebo večer před spaním choďte bosí, třeba jen půl hodiny. Každá minuta, kterou vaše nohy jsou vystaveny vzduchu, prospívá vašemu zdraví a chráníte tělo před zchoulostivěním. Máte-li zahradu, choďte v ní ráno nebo večer bosí, vstaňte raději dříve a nebo jděte o chvíli později spát. Nebo naplňte vodou škoppek, do kterého se vejde asi 15-20 litrů a šlapejte v něm vodu. Nahradí to chození na boso a prospěje vašemu zdraví.

2. Chození v mokré trávě

Neobyčejně působivý způsob chození na boso jest chození v mokré trávě, ať jest vlhká rosou, deštěm nebo pokropením. V pozdějších oddílech se setkáme často s tímto otužováním a doporučuji je co nejvříve mladým i starým, zdravým i nemocným i když provádějí jinou vodoléčbu.

Čím mokřejší je tráva, čím déle v ní chodíme a čím častěji to opakujeme, tím lepší bude úspěch. Pravidelně běháme v trávě 5-15 minut, dle počasí a teploty.

Po skončené procházce rychle otřeme trávu nebo písek, které ulpěly na nohou a obujeme pak spěšně neosušené nohy suchými punčochami a obuví. Po chození v trávě následuje nyní chození

s obutýma nohama po suché, kamením a pískem pokryté cestě, s počátku poněkud rychleji, zvolna přecházíme do obvyklého pohybu. Trvání chůze závisí na tom, kdy nohy oschnou a ohřejí se, nemá však trvat déle jak čtvrt hodiny.

Připomínám důrazně, abyste si zapamatovali slova suchá o b u v a neuzívali nikdy po chození na boso mokrých nebo vlhkých punčoch. Následky by se přihlásily záhy v hlavě a v krku. Mladé, nerozvážené lidi upozorňuji, aby punčochy a boty, které svléknou, nepokládali do mokré trávy, nýbrž na suché místo, aby potom studené a mokré nohy dostaly teplou obuv a brzy nabyly patřičného tepla. Toto cvičení, jakož i chození na boso vůbec, můžeme provádět i když nohy jsou studené.

3. Chození po mokrých kamenech

Chození v mokré trávě se vyrovná účinkem ch o z e n í p o m o k r ý c h k a m e n e c h , které jest pro mnohé pohodlnější a snazší. Každý dům má v některé místnosti kamennou podlahu, které můžeme použít k chození po mokrých kamenech. V dlouhé chodbě, dlážděné kamením, pobíháme rychle sem a tam. Na malém místě šlapeme kameny. Hlavní jest, aby kameny byly mokré a abychom na nich nestáli klidně, ale dosti rychle se pohybovali. K pokropení kamenů užíváme kropící konve nebo džbánů, nalijeme přiměřený pruh vody, který chozením rozšíříme. Schnou-li kameny rychle, opakujeme polévání několikrát dle potřeby; používáme nejstudnější vody.

4. Chození v čerstvě napadlém sněhu

Chozením v čerstvě napadlém sněhu dosáhneme většího účinku, než oběma předcházejícími cvičeními. Poznamenává výslovně v č e r s t v ě n a p a d l ě m sněhu, který se kupí v hrudy nebo jako prach lne k nohám, nikoli ve starém, tvrdém, zmrzlém sněhu, který příliš ochlazuje a neprospívá. Dále nechodíme nikdy při ostrém studeném větru, avšak procházíme se, když sníh taje na jarním slunci. Znáám lidi, kteří se procházejí v takovém sněhu půl hodiny i celou hodinu s nejlepším výsledkem. Pouze prvé minuty zpočátku stojí trochu přemáhání, později necítíme nepříjemnosti ani chladu. Chození ve sněhu trvá pravidelně 1 - 2 minuty. Zdůrazňuji, že nesmíme stát, ale musíme ch o d í t i .

Někdy se stává, že příliš jemné, vzduchu nezvyklé prsty nemohou snést studeného sněhu a dostanou horečku ze sněhu, t. j. jsou suché, horké, páli a naběhnou. Nelekejme se toho. Nemá to významu, zahojí se záhy, když suché prsty namočíme častěji do sněhové vody nebo je třeme sněhem.

Chození ve sněhu můžeme nahradit např. na podzim chozením v t r á v ě p o k r y t ě j i n o v a t k o u . P o c i t c h l a d u jest zde daleko prudší, jelikož tělo v přechodové době neodvyklo ještě letnímu teplu. V zimě nahrazuje chození po sněhu chození po kamenné dlažbě, navlhčené sněhovou vodou. O oblékání a o pohybu se dočtete v udaných pravidlech.

Lidé říkají o těchto cvičeních, že jsou to hlouposti a nesmysly a obávají se nastuzení, revmatismu, bolesti v krku, katarů a všeho možného. Vše závisí na malé zkoušce a na přemáhání. Přesvědčíte se záhy, jak neodůvodněné jsou předsudky a jak to hrozné chození ve sněhu jest prospěšné a neškodí.

To bylo c h o z e n í v e sněhu zdravých lidí; uvedu dva případy, které mají dokázati, jak úspěšné je chození ve sněhu při některých chorobách.

Jedna osoba trpěla mnohé léta omrzlinami, které hnísaly a působily jí velké bolesti. Jakmile napadl první sníh začala dle mé rady chodit ve sněhu, opakovala to častěji a zbavila se omrzlin.

Nikdy nesmíme chodit ve sněhu, když celé tělo není teplé. Je-li někomu zima, musí se nejdříve zahřátí prací nebo pohybem. Potí-li se někomu nohy, má-li otevřené nohy, hnisavé omrzliny, nesmí samozřejmě chodit ve sněhu, dokud není vyléčen.

5. Chození ve vodě

Přestože se zdá velice jednoduché chodit po kolena ve vodě, slouží právě toto užívání a) k otužování; působí na celé tělo a posiluje je; b) působí příznivě na ledviny a na odvádění moče, zabraňuje proto mnohým chorobám ledvin, měchýře a života; c) působí příznivě na prsa, dělá lehký dech a odvádí plyny ze žaludku; d) působí zejména proti bolestem hlavy a zaujetí hlavy.

Tohoto otužovacího prostředku užíváme tak, že se pohybujeme ve vaně (nebo ve škopku), zpočátku až ke kotníkům ve studené vodě. Účinnější jest, stupňujeme-li otužování a chodíme-li ve vodě do poloviny lýtek a neúčinnější jest, sahá-li voda až ke kolenům.

Začneme s jednou minutou a postupujeme až k pěti nebo šesti minutám, čím studenější jest voda, tím lépe. Po tomto použití vody se pohybujeme v zimě v pokoji a v létě venku, až do úplného zahřátí. V zimě můžeme přidati do vody sníh. Slabí lidé počínají s vodou, která není příliš studená a postupují zvolna k studenější, až konečně k hodně studené.

6. Otužování končetin, paží a nohou

K otužování končetin, paží a nohou slouží výborně následující cvičení. Postavíme se do vody až ke kolenům nebo nad kolena, ne déle než na jednu minutu. Když se obujeme, odhalíme paže až k ramenům a držíme je též minutu ve studené vodě. L é p e jest provádět obě cvičení současně. Kdo má větší vanu, může to snadno provádět. Cvičení lze provést také tak, že dáme nohy do nádoby na podlaže a odhalené ruce a paže dáme do zvláštního škopku stojícího na židli.

Užívám rád tohoto cvičení po některých chorobách, abych zvýšil přítok krve ke končetinám.

Ponořování paží prospívá trpícím omrzlinami a studenými rukama. Učiníme dobře, když po ponoření hned otřeme ruce (nikoli paže), protože kůže by praskala na ostrém vzduchu.

Před tímto cvičením musíme mít normálně teplé tělo. Máme-li nohy studené ke kotníkům (nikoli ke kolenům), a paže až k lokti, můžeme je ponořovati do vody.

7. Polévání kolenou

Posledním otužovacím prostředkem jest p o l é v á n í k o l e n o u . Způsob jeho provádění jest popsán při polévání. Prospívá zejména nohám, neboť přivádí krev do žil. Užívají-li zdraví polévání kolenou k otužování, doporučuji, aby je prováděli důkladně a sice tak, že dají dopadati proud vody s větší výše, v zimě ochladí vodu ledem nebo sněhem atd.

Cvičení smíme provádět jen, je-li tělo teplé. Jsou-li nohy studené pouze ke kotníkům, nebrání to provádění. Polévání kolenou bez jiného užívání vody nesmí být prováděno dlouho (ne déle, než čtyři dny). Kdo je provádí déle, střídá je s poléváním hořejšího těla, s ponořováním paží, ráno jedno cvičení, odpoledne druhé.

Uvedené otužovací prostředky stačí. Můžeme jich užít i v každé roční době. V zimě poněkud zkrátíme vlastní užívání vody a poněkud prodloužíme pohyb po něm. Kdo není otužilý, počne s otužováním v teplejší roční době. To platí zejména pro lidi stížené chudokrevností, kteří jsou rozmazleni vlněným oděvem a zchoulostivěli. Neříkám to proto, že bych se obával uškození, ale proto, že nechci, abyste byli odstrašeni dobrou věcí.

Zdraví a pouze slabší, ne nemocní lidé, mohou provádět bez obavy veškerá cvičení, opatrně a přesně sledující předpisy. Zlé následky nepřipisujte nikdy užívání vody, ale větší nebo menší neopatrnosti. I lidé, trpící úbytěmi, u nichž choroba již dosti pokročila, užívali s úspěchem cvičení, uvedená pod číslem 1, 2, 3, 6.

Lidi, kterým je připsána moje kniha v první radě, nemusím nabádat k otužování. Jejich povolání a jejich denní povinnosti přinášejí jim denně, často každou hodinu, některý z uvedených i neuvedených otužovacích prostředků. Necht klidně vytrvají a nezávidějí nikomu, že je v tom zdánlivě lépe než oni. To je často klam - a velký klam.

Čtenáře, kteří o uvedených věcech dosud neslyšeli, vyzývám, než je odsoudí, aby udělali zcela malý pokus. Dopadne-li pokus v můj prospěch, potěší mne to pro důležitost věci. Zdraví lidské jest v životě vydáno mnohým bouřím. Šťasten ten člověk, jenž otužováním upevnil kořeny zdraví a vedl je do hloubky!

Ing. Vlastimil Bažant

OBJEKTIVIZACE LÉČIVÉ SÍLY LÉČITELŮ

Úvod

V masové léčbě je nutné počítat s podvodníky a šarlatány, kteří psychotronické fenomény používají jako štít, kterým zakrývají své pochybné jednání. Taková nereserioznost napomáhá k účinné diskreditaci psychotroniky. Škodí i vědeckému výzkumu těchto fenoménů, který může být zpochybňován, aniž by se někdo zabýval dosaženými výsledky práce badatelů, které by měly být pro objektivní posouzení rozhodující.

Zatímco se v západních zemích a také i u nás působení léčitelů schopností bagatelizuje, na východě se tento problém řeší seriózním výzkumem, zejména v Japonsku. V roce 2006 byla vyvinuta Metoda kvantitativního hodnocení pro bezdotykové léčení. Jejimi autory byli Hideyuki Kokubo a Mikio Yamamoto (Institut for Living Body Measurements, International Research Institute Chiba, a Kimiko Kawano (Bio-Emission Laboratory, International Research Institute Chiba).

Princip hodnocení léčebného efektu

Delší dobu se zabývali ve výše uvedených institucích problematikou polí Ki a Qi-gong v souvislosti s působením senzitivních osob. Pole Ki a Qi-gong jsou to samé jako Yin a Yang. Během výzkumu se zjistilo, že podstatou těchto polí jsou biofotony, které vznikají při různých mentálních akcích. Byly rovněž objeveny látky, které po expozici biofotonů změnily vnitřní strukturu a začaly se chovat velmi specificky. Těchto vlastností bylo využito jako biosenzorů. Jako perspektivní se ukázala okurka (*Cucumis sativum*), která po expozici biofotony emitovala specifické plyny a infračervené záření specifické vlnové délky. Tato schopnost bylo využito ke kvantitativnímu hodnocení bezdotykového léčení a umožní kvantifikovat schopnost léčitele. Navíc, tato metoda má možnost radikálně změnit perspektivu výzkumu PSI fenoménu.

Základní empirický vzorec: $J = \ln [IE/IC]$, kde

J = hodnota indexu uzdravení a je zároveň index množství PSI,

IE = vyzařování experimentálního vzorku

IC = vyzařování kontrolního vzorku

ln = přirozený logaritmus

Ukázalo se, že J hodnoty zkušených léčitelů jsou vyšší než u začátečníků. Prostřednictvím experimentů s bezkontaktním léčením za účasti mnoha léčitelů byla změna intenzity zápachu z emise okurky prokazatelná. Dále údaje ze zkoušky účinně kalibrovaly data z běžných slepých pokusů, vzorky v obou testech byly provedeny ze stejné okurky. Měření bylo uskutečněno pomocí stejné číslo šarže trubičky detektoru plynu. Byla sledována možnost ovlivnění vzdálenosti působení od několika cm až do 10 m od objektu, s ohledem zda léčitel vytváří silné ki/qi. Potvrzení spolehlivosti metody měřením tohoto jevu, bylo sledováno ze 3 pohledů: (1) platnost J hodnoty jako index efektů (J hodnota je definována jako logaritmus poměru intenzit biofotonů mezi experimentálními a kontrolními vzorky; (2) systémové zkreslení; a (3) účinky tepla nebo stínu (tj. promítání světla) rukou. Byla znovu analyzována předchozí data experimentů s léčením přikládání rukou a byla porovnávána s doplňujícími údaji. Dospěli jsme k závěru, že hodnota J měla dostatečnou platnost jako index, protože její distribuce měla normální rozdělení. Změna

intenzity biofotonů u vzorků, rozdíl v rychlosti sušení, nebo míra kondenzace fotonů, změny teploty a hlukové pozadí, účinky opožděné luminiscence a rozdíl citlivosti měřicího systému neměly nějaký podstatný vliv na dosažené výsledky. Dále bylo zjištěno, že při léčení byla intenzita biofotonů experimentálních vzorků výrazně vyšší než intenzita kontrolních (Wilcoxonův test) a nebyl žádný významný rozdíl v teplotních a světelných podmínkách. Hodnota J 0.142 při léčení, ale byla téměř na nule v jiných podmínkách. Znovu se potvrdilo, že léčivé účinky nejsou výsledky tepla a světla z rukou.

Metoda měření

Byla vyvinuta snadná a levná metoda při níž jsou uloženy kousky okurky v uzavřené nádobě a jejich emise plynů se měří s trubicí detektor plynu o 24 h později. Autoři si všimli plynu vytvářeného současně s emisemi biofotonů a snažili se vyvinout snadnou metodu, přičemž se tento plyn měří v detektoru plynové trubice analyzátoru. Zatím neexistuje speciální trubice pro měření plynu z okurky, autoři však zjistili, že lze použít pro krátkodobé rychlé měření detektor trubice pro ethyl-acetát. Popisují vztahy mezi biofotony a plyny, které jsou generovány z kusů okurek, které byly vyříznuty a pak vystaveny vzduchu. Generování emise všech plynů dosáhl maxima po 30 min po jejich vyjmutí a potom se nepřetržitě monotónně snižovala. Během procesu se měnilo složení plynu, vyskytl se i formaldehyd. Složení plynů bylo v létě i v zimě téměř stejné. Bylo měřeno i spektrum a doba přenosu biofotonů emitovaných ze suspenze připravené z tekutého vzorku okurky. V dalších experimentech s použitím emise plynu, bylo obtížné zjistit léčivé účinky pokud byla zima, protože zimní okurky byly málo reaktivní.

Bylo experimentováno i se suspenzí s odstraněnou pokožkou, drcením a potom protlačenou přes papírový filtr. Pro měření biofotonů byla použita souprava nízko průchodných filtrů. Spektrum biofotonů bylo měřeno v rozsahu vlnové délky 280 až 650 nm (ultrafialové až viditelné záření). S biofotonovým spektrem bylo počítáno s rozdílnou relativní intenzitou s ohledem na referenční vzorky. Byl objeven nejvyšší vrchol intensity na 520 – 540 nm. Avšak ultrafialová emise (280 – 370 nm) byla detekovaná jako velmi slabá. Intenzity vrcholů 480 – 540 nm nabývaly jejich maxima 4 až 5 hodin po začátku měření. Ultrafialový vrchol byl detekován až po 10 hodinách po začátku měření. Při měření fluorescence z okurkových plátků byla měřena intenzita fluorescence pomocí propustí. Byl zaznamenán významný rozdíl v hodnotách fluorescence v pásmu 562 nm mezi léčebnými a kontrolními testy ($p = 0,005$). Avšak metoda měření fluorescence z okurek je považována za užitečnou i pro zimní období.

Vyloučení působení dalších vlivů

Při vyhodnocování vlivu bezdotykového léčení byl kladen důraz i na teplotu prostředí, do jaké míry je ovlivněna intenzita biofotonů. Experimentální vzorky byly stresovány teplotou 40°C. Nebyl však zjištěn žádný rozdíl v intenzitě působení ve skupině bez léčení, avšak ve skupině léčené byla intenzita biofotonů výrazně statisticky vyšší ($p = 0,002$), než u kontrolních vzorků.

Byla analyzována znovu předchozí data z experimentů s léčením přikládání rukou a byla porovnávána s doplňujícími údaji. Dospělo se k závěru, že hodnota J měla dostatečnou platnost jako index, protože měla normální statistické rozdělení.

V dalším experimentu byly vzorky z okurky při léčení po dobu 30 min exponovány 70 GHz vlnami (extrémně vysoké frekvence) nebo bezdotykovým léčením. V rozsahu od červeného do infračerveného pásma záření byla intenzita emisí fotonů velmi rozdílná. Nebyly pozorovány žádné účinky milimetrových vln.

Hodnocení léčitelů

V rámci hodnocení účinků bezdotykového léčení byly porovnávány výsledky léčitelů s měřením emise biofotonů. Hodnotilo se 10 léčitelů (5 začátečníků a 5 zkušených). Hodnota J, logaritmus poměru intenzity biofotonových zkoumaných vzorků a kontrolních vzorků, byl použit jako kvantitativní index uzdravení. Navíc údaje o uzdravení byly zkoumány z dotazníků se 186 položkami. Zjistilo se, že průměr hodnoty J u skupiny začátečníků byl 0,072 a u zkušených 0,166. Zde byl významný rozdíl mezi těmito skupinami ($p = 0,025$). Od skóre sebehodnocení pro léčení proti bolesti ramene, zad a bolest v kříži bylo ve vztahu s J hodnotou ($r = 0,57$ $p = 0,043$) a naměřené léčivé schopnosti léčitelů významně souvisely s možností pro kontrolu bolesti jiných osob. Navíc, léčitelé s věkem prokázaly pozitivní korelaci s hodnotami J ($r = 0,63$, $p = 0,049$), a korelace byla obzvláště silná ve skupině začátečníků; $r = 0,92$ ($p = 0,025$). J hodnoty byly aproximované lineární kombinace modelu s funkcí věku a funkcí pro začátečníky a zkušené. Na základě tohoto zjištění lze doporučit biologické hypotézy pro léčivé schopnosti. V jiném testu hodnocení léčitelů se zúčastnilo osm dobrovolných léčitelů (1 muž, 7 žen; věk 34 - 51 let, průměr 46,8 let). Z výsledků měření emise plynu v testu s účinky metody přikládání rukou byla zjištěna jako průměrná J hodnota J (plyn) = $0,104 \pm 0,056$ ($n = 31$, 95 % interval spolehlivosti). Také v pre- a post- testech, byly zjištěny neobvyklé účinky jako průměr J hodnota byla J (plyn) = $0,127 \pm 0,056$ ($n = 32$, 95 % interval spolehlivosti). Navíc zkušební údaje, u kterých byly analyzovány jejich vzorky dat hodnot J (kombinovaný parametr J (plyn) a J (flour) hodnot). Vzorky dat (odpověď bio senzorů) byly rozděleny do 3 skupin shlukové analýzy se závěrem, že metoda měření fluorescence byla užitečná pro detekci metody přikládání rukou brzy na jaře a bylo obtížné řídit směr zvýšení nebo snížení emise fluorescenčního materiálu. Objevila se možnost, že různé způsoby léčby mohou být rozděleny podle reakcí biosenzorů.

Všechna živá těla vyzařují super slabé fotony (biofotony), které nelze rozpoznat lidským okem. Autoři úspěšně uskutečnili kvantitativní měření pro bezkontaktní (duchovní) léčení pomocí biofotonů vyzařovaných do vzorků okurek při léčebné metodě. V metodě neexistuje žádný placebo efekt, protože cílem léčení nejsou lidské bytosti a tak množství léčivých účinků jsou uvedeny jako parametrické indexy. Výsledky experimentů jsou podporovány několika empirickými tvrzeními léčitelů. Zkušené léčitelé mají větší schopnosti než začátečníci. Léčivé účinky jsou efektivnější, jsou-li fyzické podmínky léčitelů v pořádku. Nicméně neočekávané údaje byly také získány například z rozdílu mezi použitými druhy techniky léčení, ale ty nejsou důležité. Fyzikální faktory jsou mnohem důležitější než faktory mysli a vědomí, ačkoli slovo „duchovní léčení“ naznačuje význam mysli nebo vědomí. V dalším testu byly řešeny vztahy mezi vlastnostmi léčitelů a účinky v léčebném testu. Opět byly použity kousky okurky *Cucumis sativus* jako biosenzoru. Odpovědi byly měřeny pomocí emise plynu a fluorescenčním měřením (4 vlnové délky). Po použití analýzy hlavních komponent k odstranění rušení

měření kvůli rozdílu léčebných způsobů byla shledána negativní korelace mezi hodnotami J (plyn) a věkem léčitelů. To naznačuje vztah mezi léčivými schopnosti léčitele a jejich věkem.

Další použití metody

V roce 2012 byly zkoumány v rámci bezdotykového léčení prostřednictvím biosenzorů vztahy konkurence a inhibice mezi způsobem aktivace čaker, prepisování DNA a zlepšení oběhu energie (Qi). Byly použity metody měření emise plynu a fluorescenční vyzařování ve 4 vlnových délkách z řezů okurek jako biosenzorů. Vztahy mezi reakcemi vzorce biosenzorů a léčebnými způsoby byly studovány pomocí kategorické komponentové analýzy (CATPCA). Experimentální část studie byla realizována na Mezinárodním institutu pro výzkum. Bylo vybráno 11 léčitelů (2 muži, 9 žen, průměrný věk 44,1 let), byli přijati na základě výzvy na internetu a sociálních sítích. Léčivá síla byla měřena pomocí měření emise plynu a pomocí fluorescenčního měření. Hodnota J, což je přirozený logaritmus poměru koncentrací plynů (nebo intenzity fluorescence) z experimentálních a kontrolních vzorků (řezů okurek) byla použita jako index velikosti léčivé síly. Měřené hodnoty J byly kalibrovány simultánní kalibrační technikou (SCAT). Byly použity dva druhy dotazníků. Dotazník A se skládal z 26 položek k průzkumu léčebných způsobů, které byly použity během zkoušek. Dotazník B měl 26 položek k průzkumu pocitů klientů a reakce v obvyklých situacích. Kombinace průměrů hodnot J plynu a fluorescence byla stanovena pro každého léčitele. Jejich hodnoty byly dále rozděleny metodou shlukové analýzy a CATPCA. Kombinace dat mohla být rozdělena do tří vzorů, (1) aktivace čaker, (2) prepisování DNA a (3) zlepšení energie cirkulace (energie Qi). Byla zjištěna konkurence mezi typy (1) a (2) a (2) byl inhibován (3). Tento výsledek byl také podporován korespondenční analýzou. Tyto poznatky byly získány prostřednictvím analýzy vícerozměrných datových sad pomocí hodnoty J. Tato strategie je užitečná pro studium mechanismu bezdotykového léčení. Touto metodou byl prokázán i pozitivní vliv meditace na jedince. Byla také přísně vědecky prokázána pomocí této metody existence účinku pyramidy. Pro další rozvoj této metody pro další aplikace v budoucnu bude nutné upřesnit charakteristiky okurky jako biosenzoru, především získat nové poznatky o rytmu biologických reakcí.

Závěr

Předkládaný přehled problematiky bezdotykového léčení z japonských vědeckých ústavů a laboratoří ukazuje mechaniku působení přirozených sil, kterou lze použít nejen pro objektivizaci léčivých schopností léčitelů, ale i pro další výzkum v hraničních vědách. Nelze zakonzervovat současné poznatky vědy a přehlížet dění, které se snaží objasnit dosud neznámé jevy v alternativním léčení. Lze se jen domnívat, že tato konzervovanost dosavadních poznatků nebude mít dlouhodobého trvání, za několik let se stanou tyto nové poznatky běžnými pro celou společnost.

Předložená informace byla zpracována na základě článků publikovaných v časopisu Journal of International Society of Life Information Science (ISLIS) v letech 2006 – 2017.

Ing. Jan Dolejš

Připomínky k článku „Objektivizace léčivé síly léčitelů“ metodou kvantitativního hodnocení pro bezdotykové léčení

Snahu pro objektivní ověřování přírodních léčitelů považují za naprosto správnou a potřebnou, protože mnoho lidí tohoto fenoménu zneužívá vědomě a mnohdy i nevědomě ve svůj prospěch. Proto vítáme existenci každé metody, která směřuje k objektivaci léčitelských schopností.

Základy naší metody jsme si stanovili v roce 1995 a od té doby nikdo z ministerských úředníků, lékařů nebo fyziků nedokázal tuto metodu vyvrátit, přesto využívají svého mocenského postavení k jejímu neuznání.

V čem se shodujeme a v čem nikoli s poznatky japonských výzkumných pracovníků zveřejněných v letech 2006 – 2017 v časopise Journal of International Society of Life Information Science (ISLIS).

Shodujeme se v poznání, že existuje rozdíl mezi zkušeným (praktikujícím) léčitelem a začátečníkem. Dále je fakt (potvrzený japonskými výzkumníky), že podstatou léčivých účinků, není ani teplo a světlo z rukou léčitelů.

Pokud se týká tvrzení japonských výzkumníků, že účinnost léčitele je efektivnější, pokud fyzické podmínky léčitele jsou v pořádku a pokud léčitel není příliš starý, nemůžeme v plné platnosti potvrdit. Dlouhodobá zkušenost potvrzuje, že pokud léčitel pracuje ve stavu „prostředníka“, může poskytovat plnohodnotnou pomoc i při svých zdravotních problémech. Také zkušenosti z působení našeho člena ČEPES pana Cimbála, potvrzují, že pomoc možno poskytovat i po dosažení věku 80 let. Sami Japonci přiznávají, že zjistili neočekávané skutečnosti, které byly zjištěny při použití různých druhů techniky působení. Pro prosazování Metody kvantitativního hodnocení bezdotykového léčení japonskými výzkumníky jsou fyzikální faktory mnohem důležitější než faktory duchovní.

Hlavní rozdíl spočívá ve způsobu ověřování zvláštních dovedností léčitelů. Japonští výzkumníci pro ověřování využívají látku (objekt), která se pod vlivem bezdotykového působení chová naprosto neobvykle (okurku) a podle stupně neobvyklosti (měřitelné) usuzují o intenzitě schopnosti léčitele. V PEL (výzkumné pracoviště VŠCHT Praha) v rámci výzkumů bylo využíváno senzibilů k ovlivňování různých objektů a zjišťování účinků. U semen se zjišťoval vliv působení na klíčivost a na ovlivňování výnosů, u různých materiálů se zjišťovala změna vlastností. Např. vlivem působení docházelo ke změnám, kdy nemagnetické materiály se na určitou dobu staly magnetickými. Hlavní způsob ověřování schopností senzibilů (léčitele) se přesto uskutečňoval ve spolupráci lékař – léčitel.

Námi doporučovaný způsob spočívá ve zjišťování některých energetických změn, ke kterým došlo působením léčitele na klienta vhodným medicínským diagnostickým přístrojem.

Je pravda, že působení a zvláštní schopnosti přírodních léčitelů z velké části možno vysvětlit působením přírodních zákonů, přesto mnohé výsledky působení můžeme považovat za malé nebo velké zázraky, které nelze rozumem vysvětlit, protože podstata působení přírodních léčitelů není známa (a doufám, že tomu tak zůstane i nadále). A tím je zdůvodněno, že v zemích, kde vedení vědy především lékařské je v plné moci materialistů, je jimi lidem předkládáno k věření, že přírodní léčitelství je blábol nebo šarlatánství.

Ing. Vlastimil Bažant

TVORBA POTENCIÁLŮ V ŽIVÝCH SYSTÉMECH

Motto: Dnem, kdy začne věda zkoumat nefyzikální jevy, udělá během jednoho desetiletí větší pokrok než za všechna uplynulá staletí svého trvání.

Nikola Tesla

Jsem chemik analytik a již delší dobu se zabývám celostním pohledem na svět v nás i mimo nás (celostním systémovým myšlením). Můj celostní pohled na svět postupně obohacovaly novodobé poznatky celostního charakteru z oblasti holografie, teorie chaosu, počítačů, teorie systémů, fraktální geometrie a podobně. Hodně jsem o tom všem přemýšlel a hledal souvislosti. Vždy mi šlo především o poznání základních principů a podstaty problémů.

Vystudoval jsem chemii a nemám tedy klasické vzdělání v oblasti jaderné fyziky, filozofie, psychologie, sociologie, atd. Je to samozřejmě moje nevýhoda, hodně toho z těchto oborů nevím, to si plně uvědomuji. Nedělám si tím nárok na přesnost pojmů. Na druhé straně to má však jednu velkou výhodu. Nejsem zatížen stereotypem myšlení tak jako odborníci z těchto oborů. Takže mi nedělá problém podívat se na otázky života z jiného úhlu pohledu.

Je všeobecně známo, že procesy v živých systémech probíhají z velké části opakovaně, tj. v cyklech (biochemické cykly, bdělost – spánek, hlad – nasycenost, ...). Kde se bere tato cykličnost dějů? Co je jejich příčinou?

Klíčové pojmy

Informace – poznání v kybernetice dospělo k objevu nové nehmotné veličiny, která má kvalitativní charakter – informace v obecném smyslu, existující mimo naše vědomí. Informace je vedle hmoty a energie další samostatná fyzikální veličina. Informace určují uspořádanost struktur, vztahů a průběhu dějů. Např. čas je informační složkou průběhu dějů. Ve vektorovém zobrazení působení síly, představuje směr působení síly informační složku a velikost šipky pak představuje velikost síly. Informační složku v sobě má i vyjádření hmotností, délek, objemů, velikosti elektrického napětí apod. My lidé si však běžně pod pojmem informace představujeme jen naše poznatky, tedy něco, co nám přináší užitek. Informace vnímáme jako něco vázaného na hmotné nosiče, přičemž za základ, kde informace vznikly, považujeme mozek. K pochopení nehmotného charakteru informací nám brání i to, že jsme se naučili kvantifikovat množství námi vytvořených informací. Neuvědomujeme si, že běžné chápání informace představuje jen podmnožinu informace v obecném smyslu.

Nehmotný svět informací – je našimi smysly přímo nepoznatelný, vnímáme jej jen zprostředkovaně přes procesy v hmotném světě. Nehmotný svět informací přesahuje nejen nás lidi, celou živou přírodu, ale i celý známý vesmír. Lze si jej symbolicky představit jako neviditelné kořeny ukryté v podzemí, z nichž vyrůstá strom celého našeho vesmíru a života. Tento nehmotný svět je za horizontem našeho smyslového poznání a dříve byl nazýván jako éter.

Velký třesk – hmotný svět není věčný

Teorie relativity umožnila vznik astrofyzikálních experimentálních aktivit, jimiž byl potvrzen jak vznik hmotně-energetického kosmu (velkým třeskem), tak jeho budoucí zánik (velkým krachem). Vědecky kompetentní diskuse o těchto singularitách kosmu musí

tedy respektovat skutečnost, že celé jsoucno nezačíná a ani nekončí hmotou nebo energií našeho reálného kosmu.

Počátek hmotného světa (našeho reálného vesmíru), který je ve vědě neoddělitelně spojen s existencí velkého třesku, se tedy nedá pochopit jen ze samotného kvantového chaosu velkého třesku, neboť ten v sobě neobsahuje potřebné zákonitosti ani ke vzniku a ani k časovému rozvoji (další evoluci) velkého třesku. Odkud se potom vzala pravidla (zákony), podle nichž se začal realizovat právě takový vesmír, v němž žijeme a jaký pozorujeme?

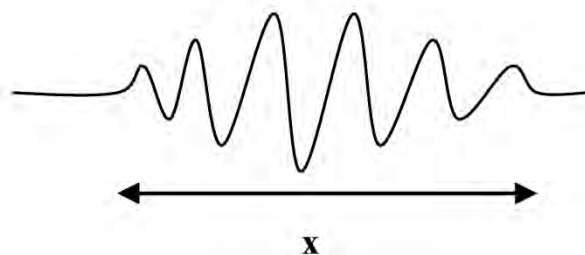
Abychom mohli hledat odpověď na tuto složitou otázku, musíme vzít do úvahy především poznatky z teorie relativity, kvantové a vlnové mechaniky a kybernetiky.

Teorie relativity nám ukázala, že stálost a stabilita světa, ve kterém žijeme je jen zdánlivá. Ve skutečnosti je vše relativní a proměnné, jen si to na základě našich praktických zkušeností neuvědomujeme a neumíme představit. Z teorie relativity vyplývá relativnost časoprostoru (zkracování délek a prodlužování času v závislosti na rychlosti pohybu hmotných částic) a ekvivalence hmoty a energie ($E = mc^2$, anihilace hmoty). Z poznatku ekvivalence hmoty a energie lze usuzovat na vznik hmotných částic z energie po velkém třesku.

Hmotné útvary větší, než je velikost atomů, se dají dobře popsat a kvantifikovat. Pokud ale jdeme do menších rozměrů, začínají se hmotné elementární částice, podle našich představ z makrosvěta, chovat velmi podivně (popisuje kvantová a vlnová mechanika). Např. elektron se nepohybuje jako částice plynule kolem atomového jádra, ale na základě interference stojatého vlnění se v určitém krátkém okamžiku objeví na určitém místě jako bod (vlnový balík), pak se rozplyne a v následujícím okamžiku se objeví na jiném místě – nespojitý pohyb. Výskyt elektronu v atomu se dá vyjádřit pouze statisticky pomocí oblasti (elektronového oblaku – orbitalu), kde se může příslušný elektron s největší pravděpodobností vyskytovat. Zkoumání elementárních částic nám komplikuje skutečnost, že nikdy nemůžeme současně zjistit polohu a hybnost těchto částic – Heisenbergův princip neurčitosti. Čím přesnější je určení polohy, tím neurčitější je hybnost a naopak. Osobně se domnívám, že je to důsledek naší neznalosti faktorů z nehmotného světa (pole, kontinua) působících na elementární částice. Dále si myslím, že naše neznalosti z oblasti nehmotného světa nám nedovolují poznat hlubší povahu 4 základních sil (silná nukleární, slabá nukleární, elektromagnetická a gravitační), příčinu a podstatu vlnění a dalších jevů a dějů z mikrosvěta.

Ukazuje se, že hmota má své kořeny v nehmotném světě (prostředí, poli, kontinuu). Rozpor mezi korpuskulárním – kvantovým a vlnovým charakterem fotonů a dalších elementárních částic, lze vysvětlit pomocí zjednodušené představy (teorie kvantovaného pole, Paul Dirac), že hmotné částice jsou vlastně vlnovými balíky v omezené oblasti x . Vlnový balík se vytváří z několika souborů vln s různými vlnovými délkami, které se mimo oblast x navzájem ve svém součtu anulují, což znamená, že pravděpodobnost výskytu částice mimo oblast x je nulová.

Domnívám se, že hmotné částice jsou vlastně poruchy v kontinuálním nehmotném poli, že to jsou ener-

Obr. č. 1 Znáznornění hmotné částice jako vlnového balíku

getické a vlnové balíky, které se dostaly do energetické pasti a tím jsou stabilní.

Poznání v kybernetice dospělo k objevu nové veličiny, která je nehmotná a má kvalitativní charakter – informace (informace v obecném smyslu, mimo naše vědomí, uspořádanost struktur, vztahů a dějů). Z hlediska funkčnosti složitých systémů, lze tedy brát informaci jako další neoddělitelnou fyzikální veličinu, i když ji zatím neumíme dobře pochopit, docenit hloubku významu a fyzikálně uchopit. Na základě našich současných poznatků o vzniku hmotně-energetického kosmu velkým třeskem, lze vyslovit hypotézu, že energie velkého třesku, má zřejmě svůj původ v přeměně informace v energii. To znamená, že zde vedle prokazatelné ekvivalence hmoty a energie, existuje i ekvivalence informace a energie (vzájemná přeměnitelnost). Hypoteticky lze tedy dále usuzovat na to, že informace je samostatná entita, a že nevyplývá z hmotně-energetického světa, neboť takový svět před velkým třeskem neexistoval. Je proto nezbytné vzít ve vědě na vědomí fakt, že jediné existující jsoucno nemůže být jen jsoucno hmotně-energetické, jaké zkoumá moderní fyzika. Ukazuje se tedy, že je zde navíc i jsoucno našimi smysly nepoznatelné, přesahující nejen nás lidi, celou živou přírodu, ale i celý známý vesmír. Toto jsoucno můžeme nazvat nehmotným světem informací, nebo informační soustavou, případně kosmickým internetem, ale také kosmickým nebo Božím řádem.

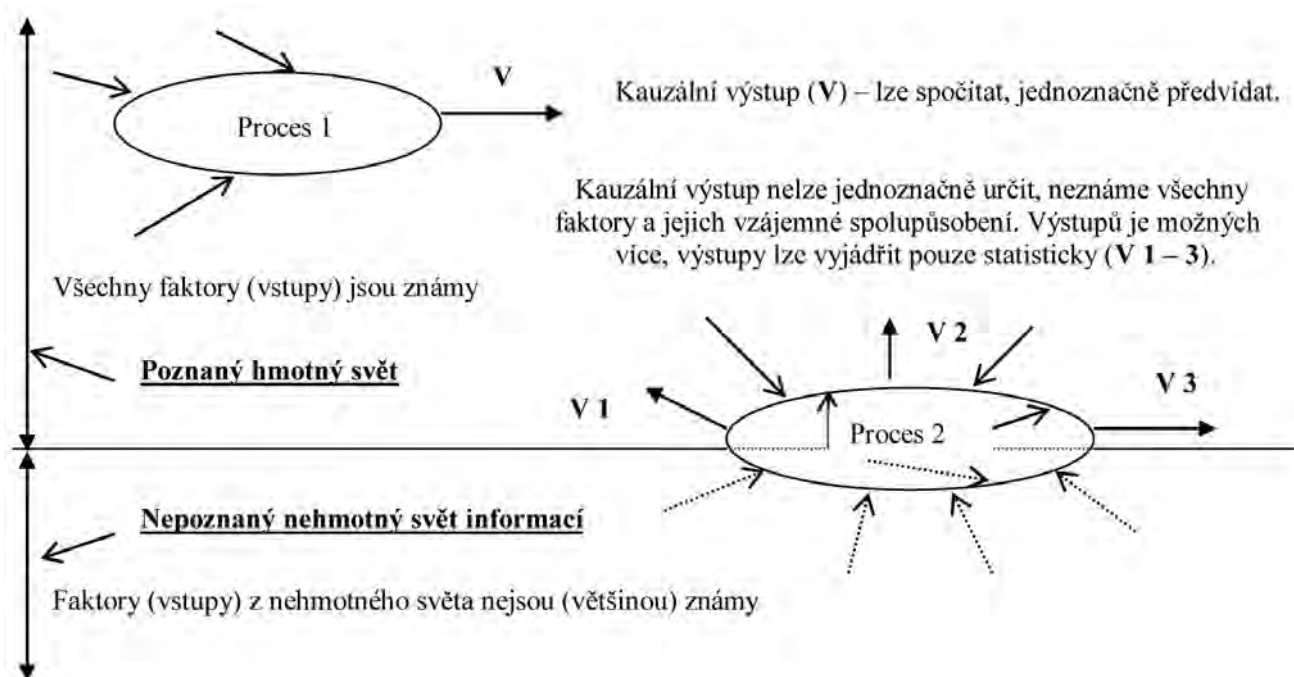
Nehmotný svět informací a energie – tvorba potenciálů

Novodobé vědecké poznatky z různých oborů (kybernetika, informatika, holografie, teorie chaosu, teorie systémů, kvantová a vlnová mechanika, fraktální geometrie, Jungovská hlubinná psychologie, atd.) ukazují na to, že nehmotný svět informací stojí v pozadí vysoké organizovanosti a funkčnosti složitých živých systémů, včetně duševního života, pro nás zatím tak nepochopitelných jevů a dějů.

Poznatky o nehmotném světě informací můžeme získávat jen nepřímo, zprostředkovaně, přes pozorování chování hmotných objektů (nehmotný svět informací je pro nás našimi smysly a přímými prostředky nepoznatelný). Takže naše znalosti a teorie jsou často založeny na spekulacích a nemáme jistotu, zda jsou správné. Poznání je proces hledání a neustálého přibližování se k pravdě. Správnost teorií je dána souladem předpovědi dějů s pozorovanou skutečností. Myslím si, že na základě představy o nehmotném informačním světě se nám podaří lépe porozumět principům fungování složitých systémů vycházejících z velké části z cyklických pochodů na různých úrovních. Víme, že rozvinutím točivého (cyklického) pohybu v čase dostáváme vlnění, vzniká sinusoida. Na vlnění můžeme

nahlížet jako na pohyb mezi dvěma protipóly, nebo mezi dvěma protichůdnými silami. Co je ale příčinou cyklických pochodů a vlnění a kde se bere ten stálý a neúnavný pohyb v celém vesmíru, to dosud nevíme.

Odpověď na tyto a podobné otázky je podle mne třeba hledat v nehmotném světě, v energeticko-informačním poli. Klasická věda zkoumala procesy v hmotném světě a dospěla k závěru, že vše má svou kauzalitu (každý děj /následek/ má vždy svou příčinu) a vše se dá na základě přesně definovaných podmínek předpovědět a vypočítat. Tento přístup platí pro jednoduché systémy, kde na proces působí menší množství známých faktorů. Problémy však nastávají u procesů ve složitých systémech, kde působí velké a nepřehledné množství známých i neznámých faktorů (včetně neznámých faktorů z nehmotného informačního světa). U těchto systémů mívají procesy více možných řešení (výstupů) a v některých případech se zdá, že kauzalita neplatí (že si systémy, především živé, bez příčiny dělají, co chtějí). Jednotlivé výstupy těchto procesů ve složitých systémech je možno vyjádřit pouze statisticky, tj. s určitou pravděpodobností. Schématicky lze rozdíl mezi jednoduchým systémem (proces 1) a složitým systémem (proces 2) vyjádřit takto:

Obr. č. 2 Kauzalita procesů v systémech jednoduchých (Proces 1) a složitých (Proces 2)

Význam nehmotného světa informací narůstá s tím, jak se snažíme proniknout stále hlouběji do mikrosvěta a pochopit co je v pozadí života. Pověstný strom života má svou viditelnou (nadzemní) stránku, ale i svou neviditelnou stránku – kořeny, které jsou skryty pod povrchem země (analogie s nehmotným informačním světem).

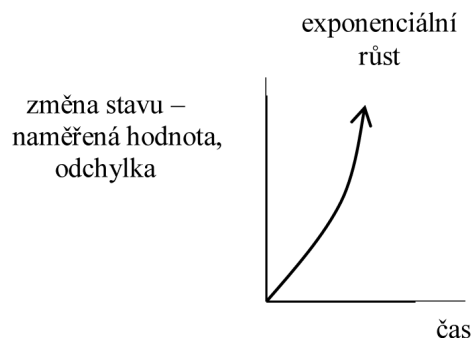
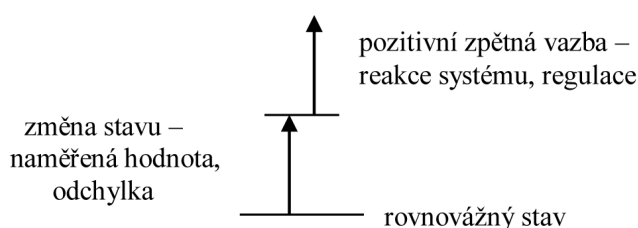
Živý systém je sebe sama organizující systém, což znamená, že mu jeho uspořádání, pokud jde o strukturu a funkce, není vnucováno prostředím, nýbrž je vytvářeno samotným systémem. Pro živé organismy jsou nejdůležitější dynamické fenomény sebeorganizace a sebeobnovování – schopnost živých systémů stále obnovovat své komponenty, uvádět je znovu do pohybu a přitom zachovávat integritu jejich celkové struktury a sebetranscendence, tedy schopnost pomocí procesů učení, vývoje a evoluce tvořivě překračovat vlastní

fyzické a psychické hranice. Živé organismy disponují vysokou mírou vnitřní flexibility a tvořivosti a právě tato flexibilita poskytuje organismům možnost přizpůsobit se novým okolnostem. Aby mohly udržovat svou sebeorganizaci, musí živé organismy setrvávat ve zvláštním stavu (homeostáze), který lze obtížně popsat konvenčními výrazy. Živé organismy, jakožto otevřené systémy, musí stále udržovat výměnu energie a hmoty se svým prostředím, aby zůstaly naživu. Tento proces se nazývá metabolismus. Dovoluje systému setrvávat ve stavu nerovnováhy, v němž je neustále „v práci“. Současně mají tyto sebeorganizující systémy vysokou míru stability. Tato stabilita sebeorganizujících organismů je vysoce dynamická a nesmí být zaměňována se statickou (neměnnou) rovnováhou. Spočívá v zachování celkové struktury, ač dochází k neustálým změnám a k stálému nahrazování „mrtvých“ či nefunkčních součástí. Jde o dynamickou rovnováhu.

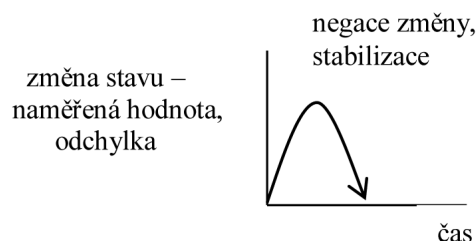
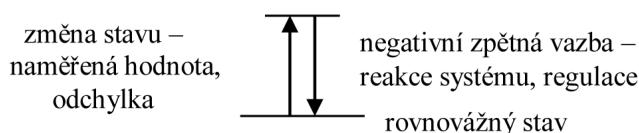
Složitý systém – živý organismus funguje jenom jako celek. Jeho chování je podmíněno organizací a strukturou celku, ne pouze vlastnostmi jednotlivých prvků. Fungování organismu je řízeno cyklickým vzorcem informací, který je znám jako zpětnovazební

smyčka. Prakticky to znamená, že pokud jedna část systému ovlivňuje systém jako celek a systém může zpětně ovlivňovat onu část, vzniká nová kvalita – zpětnovazební smyčka. Představme si, že jedeme na kole. Každé vychýlení z rovnováhy vnímá náš rovnovážný aparát a ten vyšle signál do mozku. Mozek informaci zpracuje a dá povel svalům k úpravě rovnováhy. Při jízdě provádíme neustále opravy stability systému kolo – jezdec. Čím jsme zručnější, tím jsou tyto opravy jemnější. Nakonec se zdá, že jedeme rovně. Tento druh smyčky směřuje k rovnováze a stabilitě, neguje změny, a proto se jí říká negativní zpětnovazební smyčka. Vedle této zpětnovazební smyčky stabilizační známe ještě růstovou, které se říká pozitivní zpětnovazební smyčka. Způsobuje exponenciální růst organismů, populace buněk i živočišných druhů, včetně lidské populace.

Pozitivní zpětnovazební smyčka - růstová

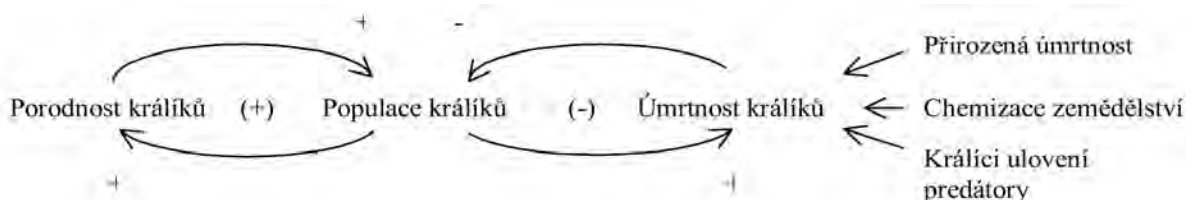

Negativní zpětnovazební smyčka - stabilizační

Obr. č. 3 Pozitivní a negativní zpětnovazební smyčka

Složitější systémy se skládají z mnoha zpětnovazebních smyček vzájemně propojených. Graficky se popis systémů vyjadřuje pomocí diagramů příčinných vazeb. Můžeme si to ukázat na jednoduchém příkladu populace králíků.

Obr. č. 4 Diagram příčinných vazeb pro vývoj populace králíků

Grafické zobrazení nám ukazuje dvě vzájemně svázané zpětnovazební smyčky. V levé smyčce – čím větší bude populace králíků, tím větší bude porodnost (pozitivní vazba) a čím větší bude porodnost, tím větší bude populace (pozitivní vazba). Dostaneme tak pozitivní zpětnovazebnou smyčku (2krát plus dává výsledně také plus), která způsobuje geometrický růst populace králíků. V pravé smyčce – čím větší bude populace králíků, tím větší bude úmrtnost (pozitivní vazba) a čím větší bude úmrtnost (přirozenou smrtí, jako kořist predátorů, nebo působením člověka), tím menší bude populace králíků (negativní vazba). Dostaneme tak negativní zpětnovazebnou smyčku (plus krát minus dává minus), která působí na populaci králíků stabilizačně (brání přemnožení králíků). Když odstraníme predátory, čímž převládne pozitivní smyčka, systém se bude chovat jako v australském případě, populace králíků se bude zvětšovat a dojde k přemnožení. Pokud naopak výrazně převládne úbytek králíků zvýšeným lovem predátorů nebo chemizací a mechanizací v zemědělství (převládne negativní zpětná vazba natolik, že porodnost králíků už nebude stačit na doplnění stavu králičí populace), populace se bude zmenšovat, až nakonec bude hrozit vyhynutí králíků. Ve „zdravém“ ekosystému existuje dynamická rovnováha mezi přírůstkem a úmrtností králíků. To znamená, že velikost populace králíků kolísá v určitých mezích kolem rovnovážného stavu.

Počítače vznikly jako produkt kybernetiky, na základě celostního systémového přístupu k řešení procesů ve složitých systémech. Kybernetika se zabývá strukturou systémů a tokem informací v rámci těch-

to struktur. Podstatné je, že se zabývá pouze tokem informací při úplné absenci, tj. „zanedbání“ hmoty. Význam počítačů není jen v jejich možnostech zpracovávat a zaznamenávat obrovské množství informací, ale i v tom, že nám mohou pomoci k pochopení tajemství života.

Počítač má svou hmotnou stránku (hardware) a nehmotná data a programy (software). Díky našim praktickým zkušenostem s používáním počítačů (vytváření datových souborů, ukládání dat do paměti, kopírování, mazání, vyhledávání na internetu, posílání e-mailem, apod.) si můžeme na základě analogie docela dobře představit přenos programů (kopírování) životních funkcí (pudy, reflexy, vědomí...) živých organismů z generace na generaci. Tímto procesem lze lépe vysvětlit kontinuitu života na Zemi, přestože na rozdíl od klasické genetiky zatím neznáme mechanismus tohoto přenosu. Představa analogie s počítačovými programy (je to hypotéza), by nám mohla pomoci při hlubším pochopení mechanismů našich duševních pochodů. Například na návyky můžeme nahlížet jako na programy (pozitivní – např. naše dovednosti, negativní – např. závislost lidí na drogách).

Myšlenku přenosu informací z generace na generaci (analogie kopírování souborů nebo programů na počítači) podporují i poznatky o překvapivě malém rozdílu v počtu genů u člověka (cca 30 000 genů) a například malé ovocné mušky (cca 13 000 genů). Mezi genetickou výbavou člověka a šimpanze je jen velmi malý rozdíl. Jak jinak, než „kopírováním“ informací z generace na generaci si tedy můžeme vysvětlit ten obrovský rozdíl

v intelektu člověka a ostatních živých tvorů na naší planetě?

Fraktální geometrie umožňuje vytvářet složité obrazce a struktury na základě principu soběpodobnosti. To znamená, že se vychází ze základního jednoduchého vzorce (motivu) a z něj se postupně (variací, generováním) vytváří celkový obraz (struktura). Dalo by se to přirovnat k tvorbě hudebního díla, kdy se ze základního hudebního motivu různou variací tónů vytváří hudební skladba. Fraktální geometrie nám otevřela zcela novou oblast – vytváření nepravidelných struktur v neživé, ale i v živé přírodě. Vytváření složitých struktur lze názorně ukázat na fraktálu (produkt výpočtu na počítači) připomínajícím list kapradiny.

Obr. č. 5 Fraktál připomínající list kapradiny

Fraktály jsou matematickou strukturou, základními melodiemi prakticky všech kauzálních i statistických (náhodných) jevů. Je to doslova hudba vesmíru, která vytváří reálné jevy a s jejíž pomocí jsou mnohé tyto jevy vysvětlitelné a modelovatelné. Fraktály představují také z jistého pohledu velmi ekonomické struktury, cesty, po kterých chodí příroda, protože představují cesty nejmenšího odporu. Viditelné fraktály nebo jejich zákonité připomínky nalezneme ve struktuře krystalů, sněhových vloček, větví, listů, živočišných tkání a těl. Fraktálem je i krevní řečiště, krevní buňky, buňky imunitního systému apod. Také šroubovice DNA je krajně ekonomickou strukturou, která má některé aspekty fraktálu. Kdyby se potvrdila existence bioenergetické rezonance, pak by DNA, ale i mnohé další fraktální biologické struktury představovaly ideální vysílací i přijímací anténu, ideální biorezonátor. Možná příroda při výběru nejvhodnějších tvarů pro buňky, orgány a těla živých organismů nevybírala podle fraktálních pravidel jen z hlediska „mechanického“ (fyzikální, chemické a biologické) ekonomičnosti. Ale že zároveň uplatňovala i hledisko optimální rezonance, aby mohla buňka, orgán či celý organismus pro „řízení rovnováhy a výroby“ čerpat nejen informace známými cestami (například genetickou informací prostřednictvím replikace genetického materiálu), ale i informace cestami pro nás zatím neznámými. Klasická biologie a biochemie jen s obtížemi vysvětlují, jak může být jen jediná buňka organismu fungovat a plnit tolik komplexních funkcí. Ani úplné poznání činnosti genů a biochemických mechanismů to nikdy nevysvětlí. Opravdu to často v přírodě vypadá, jakoby buňky a celé organismy byly schopné rezonovat mezi sebou navzájem a učit se od sebe. Anebo si dokonce „čist v jakémisi strukturálním pravzoru (hologramu, programu) každé buňky, orgánu, rodu či druhu“, který pomáhá udržovat stabilitu přírodních struktur.

Matematika komplexních čísel nám umožňuje představit si komplexnost hmotného a nehmotného

světa tak, že reálná složka čísla představuje hmotnou část a imaginární složka představuje nehmotnou informační část vesmíru. Tato představa umožňuje rozšířit pohled na život a dědičnost komplexně. Geny by podle této představy měly složku nejen hmotnou, odpovědnou za stavbu hmotného těla (tvorba bílkovin...), ale i nehmotnou - informační, představující přenos programů životních funkcí (programy tvorby struktur buněk, orgánů a celých živých organismů, biochemické cykly, programy různých regulací, pudy, reflexy, vědomí...) živých organismů z generace na generaci. Pomocí komplexnosti lze nahlížet i na čas. Reálnou složku tvoří čas plynoucí v hmotném světě, tak jak ho známe z praxe. Imaginární složkou je pak čas v informačním světě (čas pozpátku, cestování v čase, vliv na synchronicitu dějů...).

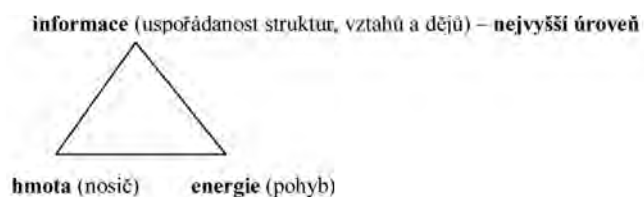
Přesto, že o přenosu informací (kopírováním) u živých organismů zatím nic bližšího nevíme, jen o něm můžeme spekulovat na základě analogie s počítači, holografii, fraktální geometrií, matematikou komplexních čísel... (je to hypotéza), domnívám se, že bychom se měli touto mimořádně významnou problematikou urychleně a zcela seriózně zabývat.

Vzhledem ke složitosti a komplexnosti procesů v živých systémech je naprosto zřejmé, že k vysvětlení funkčnosti těchto živých systémů nemůžeme vystačit pouze se 4 základními fyzikálními silami (silná a slabá jaderná, elektromagnetická a gravitační). Energie je sama o sobě „slepá“ – bez řízení představuje nebezpečí destrukce (řízená jaderná energie = výroba tepla a elektřiny, řízené hoření v zařízení = získávání tepla; neřízená jaderná energie = exploze – atomová bomba, neřízené hoření = požár). Aby mohly složité živé systémy fungovat (pohybovat se), je zapotřebí vedle energie též informace – jak se mají pohybovat (uspořádanost struktur, vztahů a dějů). Přičemž vztah energie a informace si můžeme představit jako vektor. Velikost šipky udává energii a směr působení představuje informaci. Úzkou souvislost informace a energie si lze představit i jako „energeticko-informační soustavu (pole)“, obdobně jako známe pole elektromagnetické.

Energie, vlnění, světlo a vibrace jsou často brány za příčinu procesů (hnací sílu) ve složitých živých systémech, bez dalšího bližšího vysvětlení, což je zjevně nedostatečné! Vlnění (vibrace) v jednoduché formě – nemůže logicky stačit na ovlivňování složitých procesů v živých systémech. Na jednoduchém příkladu rádia lze názorně ukázat, že je zde něco navíc. Obecně rádiová vlna má svou délku (frekvenci) a amplitudu. Aby mohla přenášet zvuk (mluvené slovo, hudbu) musí být modulovaná, tedy má v sobě zakódovanou informaci o mluveném slově, nebo hudbě. Takže rádiová vlna představuje vedle energie i informaci. energii představuje vlna o určité vlnové délce a informace je na této nosné vlně namodulována na amplitudě (deformace základní hladké křivky – sinusoidy). A právě informace je rozhodující složkou vlnění pro ovlivňování složitých procesů v živých systémech.

Dospěl jsem k názoru, že hmota představuje pro život nosič. K tomu, aby mohl živý systém fungovat je zapotřebí informace (tvorba struktur a vztahů, co a jak má probíhat, časové souvislosti) a energie (zajištění pohybu).

Na základě současných znalostí se lze domnívat, že informace představují nejvyšší úroveň v našem vesmíru. Vznik vesmíru (velký třesk) je patrně důsledkem procesu rozštěpení symetrie v informačním poli.

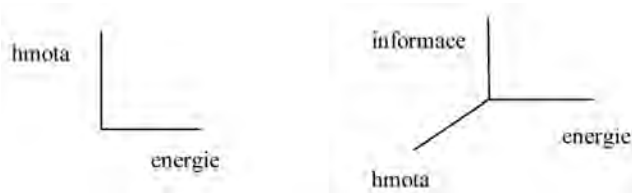

Obr. č. 6 Nutné a neoddělitelné aspekty pro fungování složitých a živých systémů

Dnešní vývojovou etapu lidské společnosti lze charakterizovat jako dobu informací. Po prvních záznamech zvuku přišla éra rádia, televize, počítačů, internetu, mobilních telefonů a virtuální reality. Informace různého druhu se staly součástí našeho každodenního života, a přesto zatím nedoceňujeme hloubku významu těchto nehmotných informací. Pokud mluvíme o informacích, máme na mysli především to, co nám informace konkrétně přináší nebo se zabýváme technickou stránkou zpracování informací a způsoby jejich šíření. To, že informace jsou v pozadí veškerého pohybu ve vesmíru, stavby hmotného světa a fungování složitých a živých systémů, zatím nejsme schopni pochopit a plně docenit.

Klasická fyzika vytvořila zjednodušený mechanistický model světa. Přestože moderní fyzika rozšířila naše poznání o hmotě, času, prostoru a dalších kategoriích v dimenzích mikrosvěta a makrosvěta, stále nejsme schopni pochopit, odkud se bere ten neustálý pohyb celého našeho vesmíru a co se skrývá za pohybem a fungováním složitých živých organismů.

Dá se říct, že náš současný myšlenkový prostor je dvourozměrný: hmota – energie. Představa, že informace je další samostatnou fyzikální veličinou, nám dává možnost rozšířit tento myšlenkový prostor na trojrozměrný: informace – energie – hmota. Dostaneme tak mnohem lepší nástroj pro uchopení procesů v živých systémech.

Obr. č. 7 Zobrazení dvou a trojrozměrného myšlenkového prostoru

Pochopit a docenit, že informace je další samostatnou fyzikální veličinou, nám dělá velký problém, protože se jedná o něco, co není vidět a nedá se změřit. energii, která je také těžko představitelná, už bereme jako samozřejmou fyzikální veličinu a přitom ještě před 150 lety lidé nechápali, co to ta energie vlastně je. Pojem energie vznikl při studiu účinnosti práce vykonávané parními stroji. Energie byla definována jako schopnost konat práci. S pojmem informace přišla kybernetika při studiu složitých procesů. Informaci můžeme definovat podobně jednoduše jako energii. Informace je schopnost organizovat, nebo v organizovaném stavu udržovat.

Informační pole – fyzikální teorie torzního pole. Při studiu jemnohmotného prostředí (G. A. Šipov) bylo objeveno torzní pole vzájemných působení – jež přenáší informační interakce a generuje elementární částice. Myšlenka G. A. Šipova o torzní teorii pochází z rozpracovaných myšlenek A. Einsteina. Pole torze tvoří základ světa, je základem informačního pole vesmíru, prochází všemi hmotnými prostředím. Pole nepřenáší energii, ale přenáší informaci. Torzní pole mají paměť (polarizace elementů vakua), pole torze jsou časově neohraničená. Torzní podstatu má i myšlenka – myšlenky představují útvar s vlastní organizací. Torzní vlny jsou součástí elektromagnetického pole, geopatogenních zón, biopole, atd. Téměř všechny vlastnosti torzního pole byly přímo, nebo nepřímo potvrzeny experimentální cestou.

Víme, že příčinou pohybu hmotných těles je síla, která na ně působí. Ta může být např. mechanická, ale může vznikat též jako důsledek působení potenciálu nehmotného pole (gravitačního, elektromagnetického). Odkud se ale bere pohyb živých systémů a co je příčinou duševního života (informačního procesu v našich myslích), na to současná věda neumí dát uspokojivou odpověď.

Dospěl jsem k názoru, že příčinou pohybu živých organismů (složitých systémů), včetně duševních procesů, jsou potenciály v nehmotném – „informačně–energetickém poli“. Myslím si, že studium tvorby potenciálů ve složitých a živých systémech nám otevře cestu k hlubšímu poznání fungování života a následně i k pochopení vzniku a vývoje života.

Tvorba potenciálu (finality) a kauzalita ve složitých živých systémech

Na základě svých celostních poznatků a celoživotních zkušeností si dovoluji vyslovit hypotézu, že: „Cyklické procesy ve složitých živých systémech probíhají proto, že tyto systémy mají schopnost ve svém informačním poli opakovaně vytvářet vnitřní potenciály – finality (finalita = cílovost děje, každý děj směřuje k nějakému cíli). Přičemž tvorba potenciálů (nabíjení) vede ke snižování vnitřní entropie systému (růstu uspořádanosti – negentropie). Následně kauzální děje (každá příčina má svůj následek), které pozorujeme v našem hmotném světě, pak probíhají jako důsledek vybíjení těchto potenciálů, což popisujeme pomocí silového působení na hmotné objekty, přičemž dochází k růstu vnitřní entropie systému (soulad s poznatky z termodynamiky).“

Cyklus tvorby finality a kauzálního děje, lze ilustrovat na vybíjení a nabíjení autobaterie. Nabíjení autobaterie může vykonávat práci (svítit, startovat...) na základě naakumulované chemické energie. Po proběhnutí chemické reakce většiny atomů a molekul, které vytvářejí energetickou kapacitu autobaterie, dojde k vybití autobaterie. Aby autobaterie mohla zase pracovat, musíme ji dodat ztracenou energii. Znamená to, že autobaterii připojíme na vnější zdroj elektrické energie, který svým vyšším potenciálem, než je potenciál elektrochemické reakce (např. autobaterii na 12 V, musíme připojit na cca 15 V) způsobí obrácenou (reverzní) chemickou reakci. Tento cyklus se může opakovat do té doby, dokud v autobaterii nedojde k nevratným změnám (poruše) takového rozsahu, že energetická kapacita autobaterie už nebude stačit na požadovanou práci. Autobaterie je poměrně jednoduchý systém, který na rozdíl od složitých živých systémů není schopen vlastní regenerace a vývoje.

Cyklus tvorby finality a kauzálního děje představuje jeden ze základních předpokladů pro fungování složitých živých systémů

Kauzální děj: průběh děje v hmotném světě, každý děj směřuje kauzálně k nějakému cíli, = **vybíjení potenciálu** (silové působení)

Tvorba finality – vnitřního potenciálu: finalita (cílovost děje) je základním předpokladem pro cyklický děj a je příčinou pro následný kauzální děj, = **nabíjení potenciálu** (nehmotný svět informací)

Kauzální děj – vybíjení potenciálu

Tvorba finality – vnitřního potenciálu
nabíjení potenciálu

Obr. č. 8 Cyklus tvorby finality a kauzálního děje

Představa, že pocity, cit, intuice a rozum jsou vlastně potenciály (finality) v duševním (energeticko-informačním) poli, nám dává možnost sjednocení živé a neživé přírody. Podobně jako jsou hmotná tělesa přitahována gravitační silou, a tím uváděna do pohybu, jsou i lidé na základě svého vnitřního nutkání, vlivem pocitů, intuice a rozumu schopni jednat. Na základě analogie s principem nabíjení a vybíjení elektrického akumulátoru lze vysvětlit například proměnlivost pocitu hladu. Potenciál (pocit hladu) způsobí pohyb našeho hmotného těla – jdeme si hledat něco k jídlu. Tím, že se najíme, dojde k vybití potenciálu (pocitu hladu) – a my přestaneme mít hlad. Po nějaké době, když náš zažívací systém potravu zpracuje a předá do krve k využití naším tělem, se zase začne projevovat pocit hladu. Intenzita pocitu hladu se postupně zvyšuje a my opět hledáme něco k jídlu, a tak se to opakuje pořád dokola. Pokud bychom rozvinuli míru intenzity hladu v čase, dostali bychom křivku v podobě nepravidelné a zdeformované vlny. Takových cyklických pochodů (vln) máme ve svém duševním poli nespočetné množství – např. bdělost a spánek, potřeba uspokojovat své různé potřeby a zájmy apod. Jeden z nejzávažnějších psychologických poznatků říká: „Za vším jsou pocity.“ Naše pocity a intuitivní představy, jako je víra v Boha, v lepší budoucnost, láska, touha něčeho dosáhnout atd., pro nás představují významné potenciály pro náš život, z nichž pramení naše životní síla (čchi). Každý z nás je našimi pocity, citem, intuicí a rozumem, tedy vnitřními potenciály, poháněn neustále vpřed.

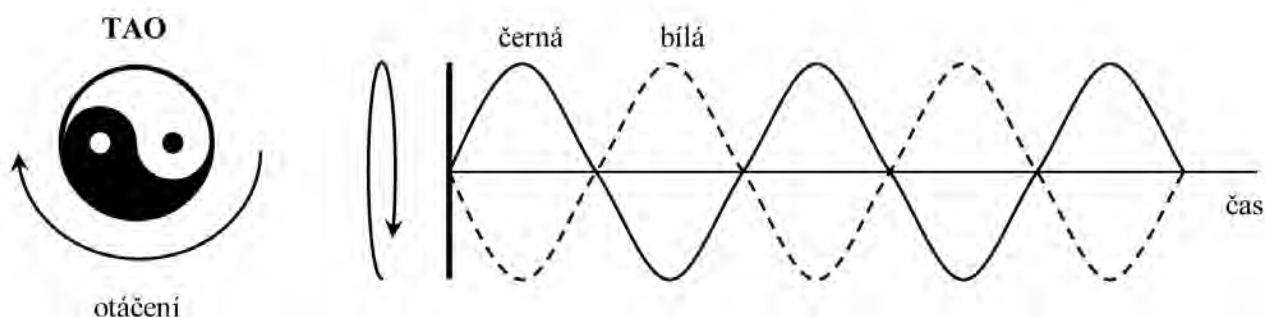
Dospěl jsem k přesvědčení, že ve složitých a živých systémech se potenciály vytvářejí na nehmotné informační úrovni. Ukazuje se, že tvorba potenciálů souvisí s nesymetrií ve Světě, nebo jeho částech (v různých podsystémech). To, co se jeví pro pozorovatele uvnitř

systému jako protikladné (extrémní, nesmířitelné): den a noc, dobro a zlo, černé a bílé, apod., je možno z nadhledu (z vnějšího pohledu na systém) chápat jako jednotu protikladů. Velice pěkně a názorně to vystihuje dynamický princip TAO.

Vznik a vývoj života tak podle mého názoru souvisí s tvorbou nových a nových potenciálů - finalit, které nejsou předem dány a závisí na podmínkách svého vzniku. Vlastní vývoj pak probíhá stupňovitě, tak že s každým novým potenciálem (finalitou, novou kvalitou, informací) dochází ke skokové změně. Takto popsany vznik a vývoj života je v souladu s Darwinovou evolucí (prokazatelný vývoj živých organismů popírá, že živé organismy byly „stvořeny“ na základě předem daného uceleného a neměnného plánu), ale je i v souladu s tím, že procesy ve složitých a živých systémech směřují k nějakému cíli – finalitě (dílčímu plánu, který se může časem vyvíjet a měnit = vývoj životních forem = evoluce).

Závěr

Naše poznání dosáhlo za celou historii vývoje lidstva úžasné úrovně. Původní praktické a intuitivní poznatky doplnilo a výrazně rozšířilo systematické vědecké poznání. Přesto, že věda dosáhla v různých oborech velice významných a ohromujících úspěchů, nedokáže na mnoho otázek týkajících se života, dát uspokojivé odpovědi. Hlavní problém je v tom, že materialisticky a mechanisticky zaměřená věda klade důraz především na materiální a energetickou stránku zkoumaných jevů a dějů. Je zřejmé, že tomuto pojetí poznání složitých systémů něco chybí. Teprve kybernetika ukázala, že k vysvětlení funkčnosti složitých dějů, proč a jak procesy probíhají, je zapotřebí nová fyzikální veličina, která je nehmotná a má kvalitativní charakter – informace. Jedná se o informaci

Obr. č. 9 Princip TAO – dynamický princip změn – jednotu protikladů

v obecném smyslu, mimo naše vědomí, představující uspořádanost struktur, vztahů a průběhu dějů. Z hlediska funkčnosti složitých systémů je tedy nutno brát informaci jako další neoddelitelnou fyzikální veličinu, i když zatím neumíme její nehmotnou a kvalitativní stránku plně pochopit a dobře fyzikálně uchopit. Pro názornost si můžeme informaci představit jako udání směru působení síly na hmotný předmět ve vektorovém zobrazení. Velikost šipky představuje velikost síly (energie, potenciál) a směr působení síly je vlastně kvalitativní informační stránka tohoto jevu. Stejně tak čas představuje informační složku průběhu dějů v našem hmotném světě. Pomocí času vyjadřujeme následnost dějů (kauzalitu) a dobu trvání různých procesů. Vnímáme čas se lidé naučili podle toho, jak dlouho trvala nějaká událost (než něco udělali, střídání ročních období). Přestože je čas relativní, jak se později zjistilo, naučili jsme se jej kvantifikovat, měřit. Vytvořili jsme si standardní časovou jednotku – 1 sekundu (na základě přesně definovaného opakovaného procesu – konstantního počtu kmitů atomů křemíku) a s ní pak porovnáváme (měříme) dobu sledovaného procesu. To znamená, kolik standardních jednotek uběhne, než proběhne sledovaný proces. Tímto porovnáním doby trvání nějakého procesu se standardní časovou jednotkou jsme se šikovně naučili fyzikálně uchopit relativnost času v pozemských podmínkách. Informační složku v sobě má i vyjádření hmotností, délek, objemů, velikosti elektrického napětí apod. Ve všech těchto případech, představuje měření uvedených fyzikálních veličin, také porovnávání měřené veličiny se standardní jednotkou (kg, m, m³, °C, N, A, V...). V poslední době nám počítače dokonce umožnily vytvářet informační virtuální realitu, ve které se člověk cítí jako ve skutečném hmotném světě.

Z novodobých vědeckých poznatků z různých oborů jako je kybernetika, informatika, holografie, teorie chaosu, teorie systémů, fraktální geometrie, matematika komplexních čísel, Jungovská hlubinná psychologie, atd., jasně vyplývá, že fungování složitých živých systémů je závislé na nehmotných informacích stojících v pozadí vysoké organizovanosti a funkčnosti složitých živých systémů, včetně duševního života, pro nás zatím tak nepochopitelných jevů a dějů.

Na základě svých celostních poznatků a celoživotních zkušeností si dovoluji vyslovit hypotézu, že: „Cyklické procesy ve složitých živých systémech probíhají proto, že tyto systémy mají schopnost ve svém informačním poli opakovaně vytvářet vnitřní potenciály. Přičemž tvorba potenciálů (nabíjení) vede ke snižování vnitřní entropie systému (růstu uspořádanosti). Následné kauzální děje, které pozorujeme v našem hmotném světě, pak probíhají jako důsledek vybíjení těchto potenciálů, což popisujeme pomocí silového působení na hmotné objekty, přičemž dochází k růstu vnitřní entropie systému (soulad s poznatkem z termodynamiky).“

Myslím si, že hypotéza tvorby potenciálů ve složitých živých systémech by mohla být vědecky přijatelná a mohla by výrazně napomoci komplexnímu studiu hmotných a nehmotných procesů. A to nejen v jednotlivých živých organismech, včetně duševních pochodů, ale i procesů ve společnosti a v celé živé přírodě na Zemi.

Ing. Ludvík Fritscher

Použitá literatura:

- BÁRTLOVÁ E.: *Antologie z textů k systémovému myšlení. Ústí nad Labem: FSE UJEP*, 1995
 BENEŠ P.: *Informace o informaci. Praha: BEN*, 2010
 CAHA M.: *Systémy pro všední den. Praha: EVANS*, 1999
 CAPRA F.: *Bod obratu. Praha 2002*
 CAPRA F.: *TAO fyziky. Bratislava: Gardenia*, 1992
 COVENEY P. a kol.: *Mezi řádem a chaosem. Praha: ML. fronta*, 2003
 HORSKÝ J.: *Úvod do teorie relativity. Praha 1975*
 KRÁL M.: *Kosmická paměť. Olomouc: Fontána*, 2002
 KRÁL M.: *Soumrak ateismu. Praha: Dobra*, 2009
 KRÁL M.: *Věda a víra. Praha: ML. fronta*, 2007
 KRÁL M.: *Bůh dokazatelně existuje. ČR: Karpoz*, 2013
 PRIGOGINE I. a kol.: *Řád z chaosu. Praha: ML. fronta*, 2001
 RESS M.: *Vesmír – obrazová encyklopedie. Praha: Euromedia Group*, 2006
 STONIER T.: *Informace a vnitřní struktura vesmíru. Praha 2002*
 ZEMAN J.: *Kosmický energismus. Hr. Králové: Gaudeamus*, 1999

Inspirativní literatura

- ACHIEZER A. I.: *Vývoj fyzikálního obrazu světa. Praha 1975*
 EVANS D., ZARATE O.: *Evoluční psychologie. Praha 2002*
 FEYNMAN R.: *O smyslu bytí. Praha 2000*
 FROMM E.: *Mít nebo být? Praha 1992*
 GORE A.: *Země na misce vah. Praha 1994*
 GROF S., BENNETT H. Z.: *Holotropní vědomí. Praha 1993*
 GROF S.: *Psychologie budoucnosti. Praha 2004*
 HEJDÁNEK L.: *Filozofie a víra. Praha 1999*
 INGRAM J.: *Cesta za tajemstvím mozku. Ostrava 1996*
 IVANOV S. M.: *Tajemství paměti. Praha 1976*
 KAFKA B.: *Nové základy experimentální psychologie. Praha 1991*
 KALMUS H.: *Otázky genetiky. Praha 1967*
 KAPINUS J.: *Psychokinetické jevy. Praha 2000*
 KERÉNYI K., JUNG C. G.: *Věda o mytologii. Brno 1997*
 KOPČAJ A.: *Řízení proudu změn. Ostrava 1999*
 KRŮPKA J., VÍTEK M.: *Budoucnost systémového vědění. Pardubice 2010*
 LEVI V.: *Myšlení, děj neznámý. Praha 1974*
 LINHART J.: *Činnost a poznání. Praha 1976*
 LORENZ K. Z. a kol.: *O biologii učení. Praha 1974*
 LÜBECK W.: *Základní kniha o auře. Praha 1997*
 LUPIČEV N. L.: *Homeopatie a energoinformatika. Praha 1994*
 MEADOWS D. a kol.: *Překročení mezí. Praha: Argo*, 1995
 MÍCHAL I.: *Ekologická stabilita. Brno 1994*
 MOODY R. A.: *Život po životě. Praha 1991*
 MURPHY J.: *Moc podvědomí. Praha 1993*
 NAKONEČNÝ M.: *Encyklopedie obecné psychologie. Praha 1997*
 NAKONEČNÝ M.: *Motivace lidského chování. Praha 1996*
 NOSEK J. - kolektiv autorů: *Memory ve vědě a filozofii? Sborník příspěvků, Praha 2004*
 NOVÁČEK P., MEDERLY P. a kol.: *Strategie udržitelného rozvoje. Praha 1996*
 PEIERLS R. E.: *Zákony přírody. Praha 1960*
 PUŠKIN V. N.: *Psychologie a kybernetika. Praha 1974*
 RUSSELL B.: *Logika, věda, filozofie, společnost. Praha 1993*
 SAGAN C.: *Kosmos. Praha 1996*
 SERGEJEV B. F.: *Zajímavá fyziologie. Praha 1981*
 STANĚK J., BRZOBOHATÝ J.: *Duchovní vývoj lidstva. Brno 2002*
 STRUNEČKÁ A. a kol.: *Nepovinné rozjímání. Ústí nad Labem 2001*
 THAGARD P.: *Úvod do kognitivní vědy. Praha 2001*
 VOBOŘIL S.: *Nové Tao. Praha 1998*
 WEHR G.: *C. G. Jung a R. Steiner. Hranice 2003*
 ŽÁDNÍK M.: *Zamyšlení nad lidským bytím. Hr. Králové: Svítání*, 1999
 ZEMAN J.: *Kauzalita a finalita. Gaudeamus, Hr. Králové 2003*

PLURALITA V MEDICÍNĚ

I. Všeobecně o pluralitě v medicíně

1. Úvodem

Péče o zdraví je rozmanitá. Stačí si připomenout léčebnou pedikúru sledující zlepšení zdravotního stavu zákrokem spočívajícím v odstranění bolestivého kuřího oka. O zdravotní službu podle českého zdravotnického práva se nejedná. Zásadní roli v našich případech sehrává soukromý zájem nemocného či trpícího člověka.

Pojem „medicína“ chápeme v širokém právním a sociomedicinském, resp. sociokulturním smyslu tak, že významově zahrnuje veškerou péči o zdraví vedenou jakýmkoli postupy včetně vlastní medicace apod. Výraz „medicína“ sice znamená „lékařství“, které však v námi sledovaných souvislostech není formálně zúženo jen na veřejnoprávní povolání lékaře nebo zubního lékaře. Patří sem v našem smyslu též nelékařská zdravotnická povolání, jakož i jakákoli jiná povolání zabývající se péčí o zdraví.

Občanská společnost je pojmově založena na svobodě, rozmanitosti, názorové pluralitě a snášenlivosti. Proto i péče o zdraví má pluralitní charakter. Zohledněny jsou různé způsoby působení na duševní nebo tělesné zdraví, které se zpravidla liší tím, jak a v čem chápou podstatu a smysl světa, člověka a lidského bytí, zdraví a nemoci, a zda se tím zabývají. Zatímco kupříkladu pastorální medicína a část přírodního léčitelství pracuje s metafyzickým prvkem, biomedicína zpravidla nikoli.

Jednotlivé filozofie člověka, zdraví, nemoci a medicíny vytvářejí různé obrazy nemoci, které vycházejí z různých východisek a zohledňují rozličné činitele, včetně hledisek sociomedicinských. Do jisté míry to platí i o teologiích zdraví a nemoci jako jsou teologie křesťanské, protestantské, katolické či jiné, anebo jako je teologie židovská anebo jiná. Tento různorodý stav nebrání vzájemnému doplňování různých přístupů a postupů nebo jejich nahrazování, zejména s ohledem na stav nemocného člověka, jeho přání, zkušenost, osobní zájem nebo preference, a to po zvážení všech dostupných metod za konkrétních okolností.

Pluralita péče o zdraví se odvíjí od rozmanitých světonázorových nebo náboženských přesvědčení svobodných lidí, včetně jejich přesvědčení nebo víry v účinnost určité látky, prostředku nebo postupu vedoucího k uzdravení. Přesvědčení se může opírat o dobrou zkušenost s účinností a bezpečností neboli s funkčností v praxi, a to i bez ohledu na známost „mechanismu účinku“. Nemusí jít o žádnou slepou víru v blud. Součástí této medicínské plurality, včetně pluralitní metodologie, je kupříkladu též tradiční hermetická medicína jako praktická filozofie hermetismu prastarého esoterického původu, která se v různých podobách vyskytuje snad ve všech kulturách světa v minulosti i současnosti.

Podstatné je, že sám pojem plurality v medicíně je pojmem spíše sociomedicinským, nežli biomedicinským.

Každý člověk požívá ústavně zaručené svobody, včetně svobodné volby způsobu léčby vlastního zdraví a volby osoby, která mu péči poskytne. Je věci osobní volby každého, zda k působení na vlastní zdraví oborově využije tradiční nebo přírodní medicínu, astromedicínu, spagyrii, homeopatii, antroposofickou medicínu nebo jinou hermetickou medicínu, pastorální či jinou spirituální medicínu, přírodní léčitelství anebo konvenčně přírodovědecky založenou školskou biomedicínu, jakož i to, za jakých okolností tak učiní. Odpovědnost za tuto volbu si nese každý sám.

Nikomu nelze brát, má-li o to zájem, aby se léčil třeba v duchu tradičního hermeneutického obrazu světa, člověka a zdraví, včetně skrytých, zjevených či intuitivně poznávaných zákonitostí, a to nejen materiální části světa. Tím se ale hermetické obory kategoricky vymykají redukovanému biomedicínskému a přírodovědecko-technickému pojetí současné západní konvenční biomedicíny jakožto přírodovědecké školské medicíny spjaté s biomedicinským inženýrstvím a jedno-duše materialistickým světonázorem. Tomuto pojetí se ovšem

vymyká i pastorální medicína anebo přírodní léčitelství a mnohé tradiční medicíny, resp. i samoléčba podle vlastních či rodinných postupů, včetně vlastní medicace. Podobně to platí o tradičních agronomických postupech založených na tradičním vědění a tradičních kosmologických představách, včetně biodynamického zemědělství, apod.

2. Práva a svobody

Každý člověk zároveň požívá ústavně zaručeného hospodářského práva podnikat, tedy i pomáhat jiným lidem ve věcech jejich zdraví za hospodářským účelem vlastní obživy, ledaže by to bylo omezeno zákonem.

Ústavně zaručena je svoboda vědeckého bádání, včetně svobodné volby tématu, svobodného vytváření vědeckých hypotéz a svobodné volby vědecké metody zkoumání v duchu pluralitní vědecké metodologie, jakož i svoboda hlásání výsledků vědeckého bádání, včetně přenášení získaných vědeckých poznatků do praxe. Vědecké bádání vychází z lidské tvořivosti a otevřenosti mysli, včetně otevřenosti i takovým novým vědeckým poznatkům, a to i teoretickým, anebo i těm vědeckým objevům, které jsou způsobitelné kategoricky (paradigmaticky) změnit stav dosavadního vědeckého poznání. Platí to o vědeckém bádání jak v duchovních vědách (a společenských vědách), tak ve vědách přírodních.

Otázka svobodné volby péče o zdraví přináší řadu dalších témat. Patří mezi ně zejména sociomedicinský význam světonázoru nebo náboženství. Rovněž tak sem ale patří i myšlenkové proudy přírodovědecké, které jsou na pomezí filozofie přírodních věd či filozofie přírody. Máme tím na mysli některé přírodovědecké teorie nebo alespoň přírodovědecky přijatelné hypotézy z oboru kvantové fyziky, které se týkají kvalitativních vlastností hmoty, čímž se vymykají jednoduchému a hrubému filozofickému materialismu. Podobně to můžeme říci o výzkumech vědomí. Jedny z otevřených výzkumných otázek tohoto druhu se týkají pojetí éteru a tzv. volné energie či tzv. biopolí apod., na čemž jsou založena mnohá tradiční lékařství, ale i některé současné standardy zdravotní péče. Přírodovědeckým, méně již ale filozofickým, problémem zůstává otázka racionální spolehlivosti jednotlivých vědeckých důkazů takto získaných. Tento přírodovědecký problém, který můžeme nazývat problémem „mezi rozumem“, se ale vyskytuje všude, kde pracujeme s kvalitami, včetně lidské jedinečnosti. Stačí si jen připomenout různou senzibilitu léčitele nebo sugestibilitu či hypnabilitu pacienta anebo medicínsky nevysvětlitelné chorobné příznaky, které mohou alespoň naznačovat primát vědomí před vnějším tělesem.

V naší badatelské a výzkumné souvislosti si můžeme také říci, že ve zdravotním výzkumu se setkáváme s výzkumem jak kvantitativním, tak i kvalitativním, čemuž odpovídají odlišné výzkumné metody. Prolínají se nám tu účely epidemiologické a biostatistické, stejně jako sociomedicínské. V posledním úhlu pohledu můžeme připomenout vědecké pojetí health technology assessment, které zohledňuje i různé činitele sociomedicínské, pročez bývá používáno jako podklad zdravotně politických rozhodnutí anebo zákonodárství. Příkladem slouží Švýcarsko a tamější trvalé hrazení několika oborů komplementární medicíny z veřejného zdravotního pojištění právě po předchozích závěrech vyplývajících z vědeckého základu v podobě health technology assessment.

Státu je ústavně zakázáno vázat se na výlučnou ideologii, včetně ideologie založené na některé z podob vědeckého světového názoru, anebo na náboženské vyznání; (čl. 2 odst. 1 Listiny). Demokratickým hodnotám, na kterých je Česká republika výslovně ústavně založena, odpovídá též ochrana názorových nebo jiných menšin, včetně kupříkladu stoupenců homeopatie či astromedicíny anebo poskytovatelů služeb tohoto druhu.

Státní koncepce rozvoje zdravotnictví a jiných služeb péče o zdraví, jakož i stěžejní otázky této koncepce, mají-li být ústavně konformní, musí být založeny na ústavně zaručené svobodné volbě péče o zdraví, včetně svobodné volby okolností této péče, jako je například svobodná volba způsobu péče, tedy i například homeopaticky nebo antroposoficky, nebo volba osoby jejího poskytovatele, tedy i kupříkladu odborníka

na homeopatii či spagyrii s důvěrou vloženou v jeho osobu, odbornost a zkušenost, včetně znalosti a pečlivosti.

3. Sociální právo na ochranu zdraví a jeho státní zabezpečení

Česká republika, řídící se ústavním duchem svobodné volby péče o zdraví a zásadami občanské společnosti, zabezpečuje ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví stanovením právní úpravy zdravotních služeb, zdravotnických povolání, zdravotnického vzdělávání a zdravotnických prostředků na hospodářském a pracovním trhu za účelem jakosti a bezpečí veřejných služeb nebo výrobků, a to ve spojení s ústavně zaručeným sociálním právem na bezplatnou zdravotní péči z veřejného zdravotního pojištění. Stát toto pojetí právně, věcně a sociálně upřednostňuje ze všech péčí o zdraví.

Vedle toho Česká republika ve stejném ústavním duchu svobodné volby péče o zdraví a zásad občanské společnosti za stejným účelem jakosti a bezpečí veřejných služeb nebo výrobků zabezpečuje ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví prostřednictvím právní úpravy jiných způsobů a dalších oborů péče o zdraví, nežli zdravotními službami a jejich obory. Dále tak stát činí prostřednictvím právní úpravy jiných povolání, nežli zdravotnických, a prostřednictvím úpravy jiného vzdělávání, nežli zdravotnického, a to bez spojení s veřejným zdravotním pojištěním, resp. též jinými výrobky, nežli zdravotnickými prostředky.

Na podústavní rovině jsou oba výše uvedené způsoby státního zabezpečení ústavně zaručeného sociálního práva na ochranu zdraví podle vlastní svobodné volby zákonodárné vyjádřeny zejména občanským zákoníkem, zákonem o zdravotních službách, zákony upravujícími zdravotnická povolání, zdravotnická vzdělávání a zdravotnické prostředky, živnostenským zákonem, zákonem o uznávání výsledků dalšího vzdělávání a zákonnou ochranou náboženské svobody. Dílčí koncepční roli přitom sehrává technická normalizace, včetně dobrovolné certifikace osob.

Ústavně zaručených svobodných způsobů a oborů péče o zdraví, včetně léčby neduhů nebo mírnění utrpení, které jsou dlouhodobě zavedeny v praxi, je celá řada.

Kromě zdravotních služeb nebo nelékařské homeopatie se jedná například o péči duchovní jako je pastorální nebo jiná spirituální medicína, včetně klinické pastorační péče. Dále půjde o obory spadající pod různá živnostenská podnikání nebo jiné činnosti a pod různá povolání, jako jsou kupříkladu některé školské služby, dále léčebná pedikúra nebo manikúra, antroposofická medicína, včetně léčebné pedagogiky, chiropraxe, osteopatie, naturopatie, bylinářství, zdravotní jóga, zdravotní gymnastika, některé tradiční medicíny jako je ajurvěda, dále též astromedicína, stavební medicína, včetně služeb stavební biologie, jakož i přírodní léčitelství v užším nebo širším rozsahu.

Na hranici těchto některých služeb může stát detekce anomálií zemské kúry, resp. povolání proutkaře, anebo aromaterapie, služby dul, kartárek či výživové poradenství anebo některé služby sociální aj. Řada z těchto zavedených služeb a povolání má poradenskou povahu, včetně konzultací individuálního léčebného plánu péče o zdraví zákazníka, a to jinými způsoby, nežli vědeckou a školskou medicínou a v jiných oborech péče o zdraví, nežli oborech zdravotních služeb podle zdravotnických předpisů a na základě jiného vzdělání, nežli zdravotnického podle předpisů. A to vše i bez ohledu na to, zda ideově vychází z jednoduše materialistického světónázoru, anebo nikoli.

Poskytování jednotlivých služeb, či přesněji plnění závazků, je ovládáno různými pravidly příslušných oborů a zpravidla i vlastními etickými kodexy z oboru veřejné morálky povolání. Míra a rozsah veřejnoprávní úpravy těchto služeb nebo povolání ze strany státu se liší a zásadně odvisí od politického rozhodnutí po uvážení ve veřejném zájmu. Část těchto služeb je specificky standardizována pomocí technické normalizace.

Ústavně zaručené sociální právo na ochranu zdraví vyvolává povinnost státu zajistit ochranu zdraví lidí, napří-

klad stanovením odborných, personálních a technických předpokladů zdravotní péče ve veřejném zájmu na kvalitě a bezpečí veřejných zdravotních služeb na hospodářském trhu. V případě přírodního léčitelství a tradiční a přírodní medicíny vůbec ale stát v tomto směru dlouhodobě nic nečinil. Podobně tomu je u homeopatie nebo antroposofické medicíny ve zdravotních službách, čímž dal český stát veřejnosti najevo, že není ve veřejném zájmu, aby se zdravotnické předpisy věnovaly homeopatii nebo antroposofické medicíně či odborné způsobilosti lékařů v těchto směrech anebo jejich odborné praxi a odbornému dohledu. Tam, kde mlčí zdravotnické právo, čímž lze důvodně pochybovat o tom, zda český stát plně dostává své roli při zajišťování sociálního práva na ochranu zdraví, zase ale hovoří technická normalizace. Jeden ze způsobů, jak stanovit obsah péče řádného odborníka, totiž vyplývá z veřejnoprávní oblasti technické normalizace čili standardizace.

II. Hlediska ovlivňující právo komplementární a alternativní medicíny

1. Přehled hledisek

Mluvíme-li o pluralitě v medicíně, nemůžeme pominout západní otázku komplementární a alternativní medicíny, resp. trendu k integrativní medicíně.

Úroveň a kvalita právního řádu, včetně zdravotnického práva, pokud jde o komplementární a alternativní medicínu, bývá různou měrou ovlivněna zhruba třiadvaceti společenskými činiteli, které často pronikají do zákonodárné politiky. Uvádíme je bez pořadí důležitosti, které se může zem od země, čas od času, měnit. Důraz klademe na západní pojetí, kam patří česká společnost. Některé ukazatele se prolínají. První činitel ale mívá zásadní význam. Úroveň a kvalita právního řádu tak bývá v našem ohledu ovlivněna mnoha společenskými činiteli (tzv. materiálními podmínkami normotvorby), a to zejména:

- a) mírou svobody společnosti, uznávání názorové plurality, snášenlivosti a otevřenosti, mírou svobody vědeckého bádání, včetně různých filozofií a metodologií vědy, obrazů světa a vědy, tudíž i včetně metodologického pluralismu; dále mírou svobody hlásání výsledků bádání, jakož i úrovní akademické svobody, a to i při volbě tématu a metody výuky či výzkumu, kupříkladu volby metod kvalitativního zdravotního výzkumu. Příkladem může posloužit výzkum vědomí nebo výzkum hypotetického bioenergetického pole člověka a jiných organismů, včetně jeho potenciálního využití pro účely péče o zdraví, jakož i klinické praxe,
- b) mírou úcty k právům bližního, včetně pacienta a jeho svobody, a uznávání přirozených lidských práv spjatých s jedinečnou osobností každé lidské bytosti,
- c) schopností sociální elity zabývat se při politické správě veřejných věcí otázkami potenciálně kontroverzními, včetně zdatnosti a společenské odvahy přijímat a prosazovat bezpředsudečná a zároveň morální nová řešení v objektivním veřejném zájmu,
- d) mírou kulturní a náboženské rozmanitosti, která souvisí se snášenlivostí. Spadá sem, nikoli na posledním místě, též míra společenského rozšíření ateismu, resp. bezvěrectví a jednoduchého až naivního materialismu,
- e) významem a rozsahem tradice lidového léčitelství a její živoucností,
- f) významem a rozsahem světónázorových tradicí a jejich živoucností, včetně role menšinových proudů, jakož i tzv. kacířství v církvích,
- g) rozmanitostí školních vzdělávacích programů, jakož i odborností kurzů a pomaturitních specializačních kurzů, zohledňujících duchovní hodnoty nebo tradici,
- h) významem a rozsahem ekologického zemědělství a biodynamického zemědělství zvlášť,
- i) úrovní zdravého životního stylu, včetně zdravé výživy, dobré pohody a pobytů v přírodě; srov. též „ekozeny“, aniž by se ale jednalo o hanlivý výraz, apod.,

- j) dostupností léčiv v podobě tradičních přírodních léčivých přípravků nebo homeopatických přípravků, včetně spagyrik a antroposofik vyrobených po homeopaticku, na trhu, resp. poptávkou veřejnosti,
- k) dostupností jiných výrobků se zdravotními účinky, nežli léčiv, na trhu, a to výrobků přírodního nebo tradičního původu; např. doplňků stravy nebo některých potravin nového typu či kosmetických prostředků, resp. poptávkou veřejnosti,
- l) mírou zdravotní osvěty obyvatelstva v komplementární a alternativní medicíně, resp. v lékařství přírodním nebo tradičním, včetně tradiční čínské medicíny, jakož i v přírodním léčitelství,
- m) zájmem patientských a pojištěneckých spolků nebo občanských iniciativ, petičních výborů apod.,
- n) úrovni a obsahem, stavem veřejného mínění; srov. „pro, proti, nebo nežájem“,
- o) úrovni a obsahem školské nebo profesní vzdělanosti, včetně zdravotnického vzdělávání a tzv. dalšího vzdělávání mimo školy v podobě odborných zkoušek,
- p) přírodovědeckým zájmem o badatelský a užitý výzkum vědomí, teoretický i empirický, zejména pokusný a pozorovací, včetně diagnostický, léčebný nebo preventivně užitého zdravotního výzkumu některých přírodních, resp. duševních jevů, a vůbec mírou uznávání tohoto či podobného výzkumného oboru přírodovědeckou a psychologickou obcí, jakož i mírou veřejné podpory tohoto výzkumu a významem i rozsahem hlášení jeho výsledků,
- q) stavovským a hospodářským zájmem lékařským, popř. jiným zdravotnickým, včetně míry nebo zákazu politického korporativismu, resp. jeho přímého či nepřímého vlivu na stát,
- r) mírou zdravotnické poměrnosti mezi epidemiologickým univerzalismem pro účely zdravotního výzkumu a biostatistiky nebo veřejnoprávní ochrany veřejného zdraví a individualismem zdravotní péče v poměru ke konkrétnímu pacientovi a jeho jedinečnosti; patří sem i míra uznávání klinické zkušenosti jako konvenčního důkazu v lékařské vědě,
- s) ideologickým vlivem vědeckého světového názoru, například vědeckého naturalismu, materialistické filozofie života a zdraví, zejména ze strany přírodovědeckých institucí, resp. mírou scientismu,
- t) nábožensko-ideologickým vlivem určitých církví či náboženských společností, kupříkladu Církve římskokatolické, kdy se zásadně (až na bylinářskou výjimku, popř. i některé jiné věcné nebo osobní případy) jedná o konkurenci ideovou, a to při shodě v uznávání působení jemnohmotných jevů, například homeopatických účinků, avšak s kategoricky odlišným nábožensko-morálním, resp. církevním hodnocením jejich povahy a původu, resp. duchovní nebezpečnosti,
- u) mírou nebo zákazem vázanosti státu výlučnou ideologií nebo náboženstvím,
- v) mírou odluky vědy od státu a náboženství od státu ve smyslu svobody bádání a hlášení jeho výsledků nebo svobody vyznání apod., což má vazbu i na veřejné financování,
- w) státním bojem s čarodějnictvím, například v některých afrických, ale i jiných, státech, v nichž čarodějnictví patří mezi trestné činy, neboť některé státy vycházejí z účinnosti a zároveň společenské škodlivosti určitých jemnohmotných jevů spojených se zvláštními osobními schopnostmi.

Význam a role těchto činitelů se mohou v místě a čase lišit. Například v průběhu let, kdy může docházet k různým proměnám nebo i zásadním změnám. Vzpomeňme například Československo v roce 1989. Celková situace komplementární a alternativní medicíny, která nám slouží jako pars pro toto, má ovšem nezanedbatelný vliv na úroveň svobody a odpovědnosti v jednotlivých státních či nadstátních společenstvích (EU apod.).

2. Činitelé proti komplementární a alternativní medicíně

Vedle výše uvedených hledisek si můžeme úvodem zmínit dva ukazatele v českém prostředí, ale zřejmě i jinde na Západě, které zásadně působí proti komplementární a alternativní medicíně, popř. alespoň proti jejím některým částem či oborům, což se podobně týká i přírodního léčitelství. V obojím případě s výjimkou bylinářství, popř. některých dalších dílčích jevů či metod. Půjde o odmítavá jednání, někdy aktivisticky veřejně vyjadřovaná ve stylu contra, zejména z řad:

- a) části členů akademických obcí, resp. části akademických pracovníků v lékařské vědě, resp. biofyzice nebo biochemii, a to z důvodu tvrzené vlastní neúčinnosti příslušných diagnostických, léčebných nebo preventivních postupů, léčiv, jiných látek nebo prostředků, popř. jen malé účinnosti anebo účinnosti z jiné příčiny, jako je například léčebný obřad či podmanivé chování lékaře, zvěrolékaře nebo rostlinolékaře, a to například pro tvrzenou neexistenci hypotetického bioenergetického pole živých organismů nebo hypotetické, tzv. volné energie (všudypřítomného fyzikálního éteru), anebo podobných přírodních, léčebně využitelných, jevů, resp. při pouhé fyzikální teorii éteru. Srov. též kejkle, klamy nebo podvody, resp. šarlatánství, anebo víru v neskutečno jako blud,
- b) části věřících některých křesťanských církví nebo náboženských společností, a to naopak z důvodu tvrzené vlastní účinnosti příslušných diagnostických, léčebných nebo preventivních postupů, léčiv, jiných látek nebo prostředků, zejména pro tvrzenou existenci skrytých sil, působících ovšem mocí zlého, čímž mohou být tvrzené účinky duchovně, duševně nebo tělesně nebezpečné. Srov. též čarodějnictví, resp. šarlatánství anebo jinověrství.

Každé schéma může být oproti skutečnosti nepřesné, a proto je berme pouze jako pracovní pomůcku k pochopení pohnutek ideových odpůrců komplementární a alternativní medicíny, resp. přírodního léčitelství nebo někdy i tradičního a přírodního lékařství. Mezi oběma třídami se v Česku setkáváme s jedinci nebo skupinami odlišnými, „nepatříčnými“. Srov. např. různé menšinové proudy křesťanského náboženství apod., anebo naopak vysokoškolskou zdravotnickou klinickou výuku předmětu „Komplementární medicína“ anebo výuku tradiční čínské medicíny apod.

Stává se, že oba odpůrci ideové proudy se někdy účelově spojí proti třetímu, „společnému ideovému nepříteli“, a dovolávají se sebe navzájem. Přírodní vědy pak odkazují na náboženství, a náboženství se dovolává přírodních věd. Někdy se přitom jedná pouze o subjektivní činitele osobního rázu, event. i podle odlišné osobní zkušenosti. Stát ovšem není a ústavně ani nesmí být arbitrem v ideových sporech. Musí však organizovat veřejné poměry v duchu obecného dobra snášenlivosti bez újmy odpovědné svobodě.

Zároveň stát musí chránit přirozená práva všech lidí na vážnost. Absolutní právo na vážnost v očích veřejnosti patří mezi přirozená práva spjatá s lidskou osobností, která jsou chráněna občanským zákoníkem. Protiprávním skutkem by proto bylo například znevažování osoby nebo úsilí určitého výzkumníka proto, že se věnuje výzkumu některých přírodovědecky nevysvětlených jevů odehrávajících se pravděpodobně mimo konvenčně uznaná energetická působení, jako jsou některé poznávací schopnosti psů a jiných zvířat apod., včetně jevů přírodovědecky skrytých. Gnoseologicky řečeno, v přírodě a světě neexistuje nic „tajemného“. Jen se liší úroveň a míra stavu poznání vědomí, jakož i působení přírodních zákonů a povahy a vlastností hmoty samé, zvláště v její „jemné“ podobě. Srov. např. otevřené výzkumné otázky vlastností vody za určitých okolností, skryté hmoty ve vesmíru, kvantového vakua apod. Stačí si připomenout medicínsky nevysvětlitelné chorobné příznaky, u nichž je každá konvenční lékařská věda krátká, ač očividně existují a pacienti trápí.

3. Teorie, hypotézy, doktríny či výmysly

Právník zabývající se v praxi zdravotnickým právem nemůže plně odmyslet odborné či vědecké otázky stojící ve

věcném pozadí komplementární a alternativní medicíny. Podobně to je ostatně v jiných oborech práva. V námi sledovaném právním případě nalezneme zpravidla následující společenské jevy, které se někdy mohou vzájemně prolínat:

- a) přírodovědecké teorie prokázané teoretickými vědeckými důkazy, kterých může obstát více vedle sebe a mohou působit i proti sobě,
- b) přírodovědecké teorie prokázané empirickými vědeckými důkazy, například pokusem, měřením nebo pozorováním, popř. vedle toho i důkazy teoretickými,
- c) přírodovědecké hypotézy, které nebyly přírodovědecky potvrzeny, aby se staly teoriemi, anebo jen nespolehlivé či nedostatečné; přičemž takovýchto hypotéz může být více a mohou působit souběžně vedle sebe anebo proti sobě. Patří sem i přírodovědecké hypotézy, které byly prokázány empiricky, avšak nemají teorii anebo chybí teoretické důkazy či nejsou dostatečné,
- d) náboženské nebo kulturní doktríny, včetně církevních dogmat,
- e) soběvemlouvání (autosugesce) nebo cizí podmanivá vemlouvání (sugesce) apod., včetně soběvemlouvání nebo podmanivého vemlouvání u nemluvnat, zvířat a rostlin,
- f) kejkle, srov. varietní kouzelníky (iluzionisty),
- g) výmysly, např. kvůli přitažení pozornosti nebo k sebeprosažení,
- h) tranzy nebo posedlosti z různých příčin; srov. např. lékařsky diagnostikovaný stav tranzu a posedlosti,
- i) představy nebo jiné jevy odpovídající změněnému, mimořádnému, stavu vědomí, kdy se jedná o změnu kvality vědomí z různých příčin, včetně fyziologických změn vědomí ve spánku nebo při klinické hypnóze; též srov. náměsíčnost jako změnu stavu vědomí při spánkové poruše,
- j) stihomamy nebo jiné bludy, například náchylnosti k určitému způsobu myšlení neodpovídajícímu skutečnosti, tj. náchylnosti k bludům (bludnému myšlení), a svědčící až o duševní poruše,
- k) podvody, zejména za účelem zisku při zneužití například důvěřivosti, závislosti, věku, nemoci anebo oklamáním apod.

Jak této mnohosti rozličných jevů čelit? Zásadně tak lze činit dvěma způsoby, které jsou člověku jako druhu vlastní, a to bez pořadí důležitosti:

- a) rozumem projevujícím se nejen zdravým rozumem, někdy jako selským rozumem, (common sense), bez teoretických znalostí, ale i vědeckým rozumem spjatým s bezpředsudečným vědeckým, například fyzikálním, výzkumem přírodních jevů i za cenu dosažení překvapivých nových vědeckých poznatků zásadně přesahujících nebo měnících stav dosavadního přírodovědeckého poznání a event. vyvracejících některé dosavadní přírodovědné teorie, včetně možného vlivu nových vědeckých poznatků na osobní změnu přesvědčení, resp. světónázor nebo náboženství, a to i bez zřetele na veřejnou nebo soukromou moc ve vědě a mocenské zájmy s ní spojené,
- b) citem při použití schopnosti intuice a při vnitřním prožití dějů vedoucím k získání osobní zkušenosti s „jemným“ rozlišováním různých jevů a jejich kvalit.

V této souvislosti nelze neslyšet ustanovení § 19 odst. 1 „občanského zákoníku“, podle kterého má každý člověk „vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva“, jak pravil český stát. Mezi přirozená práva spjatá s lidskou osobností patří i přirozené právo na zdraví.

U přírodovědeckého pozadí, zahrnujícího i poznatky lékařské vědy, se ale navíc setkáváme s poznatky, metodami, látkami nebo přístroji z hlediska podstatné části vědecké obce v místě a čase:

- a) obecně uznávanými, tzn. konvenčními,
- b) obecně neuznávanými, tzn. nekonvenčními, kdy může jít o přírodovědecky menšinové proudy, s nimiž se v západním pohledu někdy setkáváme v komplementární a alter-

nativní medicíně, tradičních lékařstvích či v přírodním léčitelství. Poukázat si můžeme na rozmanitý věcný rozsah německého oboru zdravotní péče *Naturheilverfahren* pro smluvní účely zdravotního připojištění podle německé zdravotní pojišťovny *Barmenia Krankenversicherung*, který obsahuje i takové postupy, které by například v Česku nemusely patřit mezi obecně uznávané medicínské postupy z hlediska české lékařské obce. Srov. též např. zdravotní výkony některých oborů komplementární medicíny, včetně tradiční čínské medicíny, které jsou ve Švýcarsku trvale hrazeny z veřejného zdravotního pojištění.

Vyloučit nelze situace, kdy se náhledy přírodovědecké a tradičně náboženské mohou sblížovat, aniž by snad muselo dojít ke „zrušení“ přírodních zákonů v materiální části světa.

Právní a biomedicínský i obecně lidský význam má princip nadřazenosti lidské bytosti, a to nadřazenosti jejich zájmů a blaha podrázeným zájmům pouze společnosti, tj. i zájmům pouze zdravotnictví nebo lékařského stavu, a podrázeným zájmům pouze vědy, tj. i lékařské vědy jako aplikované biologie, včetně podrázeného vědeckého zájmu na některé vědecké či lékařské doktríně.

III. Závěr

Globalizace světa se v současné době „světověku“ projevuje mnohostranně. Jeden z jejích nepochybných projevů spočívá v již nastalém průniku a převzetí orientálního lékařství, zejména tradičního indického a čínského, do západního biomedicínského prostoru.

Činitelů, které v současnosti vedou ke změně přírodovědeckého paradigmatu, je ovšem mnoho. Opírají se též o samotné vědecké poznatky přírodních věd, zejména kvantové fyziky. Faktem je, že existují kolem nás náznaky „jiného“ pojetí vědomí a hmoty tak, že lze konstruovat vědecké hypotézy nebo odůvodňovat vědecké teorie. A to i takové, které se mohou jevit jako překvapivé, totiž kategorické jiné, nežli by vyplývalo z dosavadního stavu poznání. Právě v tom ale spočívá vědecký pokrok a přínos výzkumné práce k obecnému prospěchu.

Zároveň si nelze nepovšimnout, že některé nové přírodovědecké myšlenky se mohou, přes veškerá zkreslení, až nápadně shodovat se starými pravdami náboženskými a kulturními, včetně prastarých léčebných tradic. A zde právě spočívá kámen úrazu. Opřen je totiž ve své podstatě o subjektivní střet ideologií a systémů. Do jisté míry se proto nelze divit někdy až emočně vyhraněným osobním odmítáním nových (či spíše staronových) úhlů pohledu na svět a místo člověka v něm. Anebo snahám o zesměšňování či alespoň o zlehčování některých témat a postupů, pokud spadají do odlišného referenčního rámce, nežli je konvenční přírodověda.

Současně můžeme v praxi spatřovat „zostřený ideologický boj“ mezi proniklým novým a odlišným myšlením, na jedné straně, a zastánci „starých pořádků“ na straně druhé. Značnou roli přitom sehrává subjektivní naladění různých lidí, včetně některých lékařských funkcionářů dočasně držících moc nad lidmi.

Role státu ovšem spočívá v zajištění a ochraně veřejného blaha snášenlivosti. Stát proto nesmí jakkoli, přímo ani nepřímo, bránit svobodě vědeckého bádání a hlásání jeho výsledků, a to ani tam, kde bychom se snad pouštěli na zatím tenký led výzkumných otázek povahy „jemné“ hmoty a jejího léčebného využití. Zdá se totiž, po řadě zkušeností, že někdy až naivně chápáný materialismus může být ve své jednoduché podobě poznatkově překonán. A to i ku blahu nemocných lidí.

prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
vedoucí Katedry soukromého práva a civilního procesu

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 7

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací Náhmoťný svět, úvod do parapsychologie a Psychokinetické jevy, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

v následujících příspěvcích je poskytována informace o možnostech komunikace zemřelých s živými lidmi, která se uskutečňuje duševní silou zemřelých za pomoci astrálních těl živých a z toho vyplývajících možných problémů živých – dokonce i jejich ohrožení života. V následujícím příspěvku je popisována možnost výměny astrálních těl s možnými katastrofickými důsledky. V posledním příspěvku je poukázáno na dosud neobjasněný jev, jakým je sebevznícení.

Ing. Vlastimil Bažant

Hry s loutkami

Tento skutečný případ byl uváděn v televizní sérii Poltergeist 27. 9. 1998.

Parapsychologové Derek, Nick, Alexandra a Rachel tráví Vánoce v domě dr. Rachel Corriganové. Dr. Corriganová ztratila v uplynulém roce muže Patricku a syna Connora při automobilové nehodě. Malá dcera Káťa velmi pohřešuje bratra a otce, s nimiž si velmi rozuměla. Matka pozvala tedy k Vánocům své kolegy, členy parapsychologické skupiny, aby obě nebyly samotné. Na Štědrý den vidí Káťa, jak matka v návalu emocí líbá parapsychologa Dereka, a je velmi žárlivá. Káťa, která je mimosmyslově nadaná, vidí materializované zjevení jejího otce, který jí přeje hezké Vánoce a dává jí dárek k Vánocům, sadu ruských skládacích panenek, kde poslední loutkou je mladý muž. Káťa říká matce i parapsychologům, že zde byl její otec a že jí přinesl dárek k Vánocům, ale nikdo tomu nevěří, myslí, že ten dárek je od Dereka. Káťa sedí u vánočního stromku a hraje si s loutkami. Hovoří s nimi, rozkládá je, a když přijde na poslední figurku mladíka, zjeví se jí náhle materializovaný fantom jejího zemřelého bratra Connora. Káťa s ním telepaticky hovoří a Connor říká, že ví, že jeho otec zde u nich byl, že jim přinesl dárky. Říká, že je jim tam s otcem smutno, aby přišla k nim na jejich stranu. Káťa mu navrhuje, aby si s ní jako dříve hrál na schovávanou a oba běhají rozpustile po bytě. Connor jí předvádí různé psychokinetické schopnosti, které jako duch může ovládat, a Káťa je tím stále více nadšená. Přichází matka, aby Káťu uložila ke spánku, ale ta říká, že si chce ještě chvíli

hrát s loutkami, že přijde potom. Hluk dovádění obou sourozenců při hrách vyruší Nicka ze spánku. Sejde dolů s pistolí v ruce a dívá se, zda se někdo do domu nevloupal. Káťa se s Connorem schovala pod příkrývkou stolu. Přichází též Derek a diví se Nickovi a jeho přehnané ostražitosti. Oba hledají Káťu, která se mezitím schovala do sklepa. Přivolaná matka Rachel také nemůže Káťu v jejích schovávačkách najít. Všichni jsou zneklidnění, poněvadž Káťa nemohla odejít z domu.

Situace se stává pro Káťu hroživou. Její materiální tělo leží ve sklepech a její astrální tělo s duševnem se vydalo na dobrodružné cestování s duchem jejího zemřelého bratra Connora, který chce za každou cenu Káťu převést na svou stranu, chce, aby Káťa také zemřela. Tím způsobem by její duševno zůstalo trvale v jeho blízkosti a nemuselo se nadále vracet do materiálního těla. Situace je nyní už podobná astrálním exkurzím osob ve stavu klinické smrti a duch Connora se všemožně snaží zabránit astrálnímu tělu Káti v návratu do materiálního těla. Ukazuje duševnu Káti své „kousky“ psychokinetického hřmolení a uvádí Káťu do stále většího nadšení pro tento beztělesný stav.

Derek, který je jasnovidcky nadaný a může se také se svým astrálním tělem oddělit od materiálního těla, říká parapsychologům, že situace je už pro Káťu kritická, že by ji Connor mohl přitáhnout na svou stranu do záhrobí. Chce, aby matka prosila ducha jejího zemřelého muže, aby zapůsobil na Connora, aby tento uvolnil Káťu ze svého egoistického vlivu. Derek volá telepaticky astrální tělo malé Káti, aby se vrátila a nešla s Connorem, že její matka na ni čeká, že ji nutně potřebuje. Ale Káťa odmítá, chce zůstat u otce a u Connora. Derekovi se zjeví fantom otce Káti a oba se telepaticky domlouvají. Derek chce, aby se fantom otce porozuměl s matkou a aby matka s jejím astrálním tělem podnikla exkurze do minulosti s jeho doprovodem, aby oba mohli prožít nehodu s autem, při níž oba muži přišli o život, a do současnosti, aby matka mohla zapůsobit na ducha Connora a astrální tělo Káti.

Rachel volá na radu Dereka ducha jejího zemřelého muže. Prosí ho, aby zapůsobil na Connora, aby tento odešel a uvolnil Káťu ze svého vlivu. Duch otce říká synovi Connorovi, aby zmizel, aby se s Káťou rozloučil a nechal ji vrátit do jejího materiálního těla. Káťa s jejím astrálním tělem s tím souhlasí. Duch otce ukazuje v astrální cestě do minulosti astrálním tělům matky a dcery minulé situace z doby, kdy se Káťa ještě nenarodila a z doby nynější, kdy Káťa má před sebou ještě celý život, a působí na Káťu, že ještě nastala doba, aby odešla s Connorem do záhrobí a opustila matku, která ji nutně potřebuje. Duch otce nechá v cestě do minulosti prožít také situaci tragické nehody s automobilem, kde otec a syn zahynuli. Říká matce, že zanechal pro ni v jejím pokoji jako dárek k Vánocům dutou barevnou skleněnou kouli se sněžením a krajinou uvnitř, jak si vždy k Vánocům marně přála. Po této velmi důležité exkurzi, která byla velkou pomocí pro astrální těla živých osob i pro energii tragickou smrtí zneklidněných duchů zemřelých, se duchové zemřelého otce a syna navždy rozloučí s astrálními

těly matky a dcery. Oba duchové tragicky zahynulých členů rodiny jsou si nyní zcela vědomi svého stavu a toho, že oba patří už jen světu mrtvých a mohou nyní klidně odejít do záhrobí. Také energetická vazba, která je po emocionálním šoku poutala k živým osobám a k místům, může být snad uvolněna tímto novým uvědoměním si jejich stavu. Pro živé osoby, matku a dceru, bylo toto setkání se zemřelými uvolněním a uklidněním jejich napjatého emocionálního stavu.

Zde došlo k dorozumívání mrtvých se živými - na úrovni duševní energie zemřelých a astrálních těl žijících osob. Dr. Rachel Corriganová ve své úzkosti a velkém strachu, aby neztratila i posledního člena své rodiny, se dostala do stavu beztělesnosti, kdy její astrální tělo se oddělilo od materiálního těla. Nyní se může pomocí telepatie domlouvat s duchem zemřelého muže Patricka, který ji provází při astrální cestě do minulosti, kdy vidí obrazy šťastné rodiny a do přítomnosti, která je konfrontována se snahou zemřelého syna Connora chtít za každou cenu ze sobeckých důvodů vzít do záhrobí s sebou i její dceru. Káťa, která už stála se svým astrálním tělem na prahu smrti, je už uklidněná a šťastně se vrací ke své matce s vědomím, že ji matka potřebuje zrovna tak, jako ona stále potřebuje svou žijící matku. Parapsycholog Derek najde Kátu ve sklepe domu. Do jejího materiálního těla se už vrátilo její astrální tělo a Káťa má nyní daleko lepší pochopení pro problémy života a smrti. Rachel našla pak ve svém pokoji skutečně dárek k Vánocům od jejího zemřelého muže. Snad jen zbývá ještě vysvětlení původu těchto dárků k Vánocům od zemřelého člena rodiny. Je třeba si uvědomit, že se jedná o předměty vytvořené materializací, předměty z ničeho, které se mohou i brzy rozplynout v nic. Tyto dárky, skládací loutky pro Kátu a skleněná koule pro Rachel, byly vytvořeny materializací duševní energie zemřelého Patricka za pomoci bioplasmatického pole žijících rodinných příslušníků.

Pomsta oběti

V tomto článku bych se chtěl zmínit o skutečných událostech, kdy duch oběti nasbírá tolik energie, aby mohl způsobit smrt vraha, kterého to, jak se říká, už odedávna vždy táhne na místo tragédie. Tento efekt zřejmě způsobuje vazební energie míst tragédií, nasycených energeticky silnými emocemi hlavně ze strany oběti. Co je vlastně duch oběti? V okamžicích tragédií, vražd a neštěstí se vlivem emocionálního šoku odštěpí od astrálního těla člověka v okamžiku jeho smrti části jeho duševní energie, které zůstávají na místě tragédie a jsou energeticky vázány emocionálními záznamy ve hmotě místa tragédie, které byly vtisknuty hmotě těchto míst. Duch oběti těchto tragédií je neúplná výsedimentovaná energie duševna zemřelého, která je neklidná, stále hledající za jejího nynějšího stavu, kdy ji chybí části paměti a tím i orientace. Duch je energetickou vazbou vázán na materiál místa tragédie a nemůže tedy odejít do záhrobí. Jak dokazují historické záznamy Řeků a Římanů, zmizel tento „duch“ ze strašidelných domů až po odstranění materiálu těchto domů. Jak se dá zachytit energie ducha člověka? Může být

vnímána duševně člověka, které se může naladit na frekvenci kmitů duševna ducha nebo na frekvenci informačních energetických záznamů místa tragédie, tedy duševně člověka - senzibila. Části duševna oběti, tento duch oběti, jsou podle profesora Holzera vázány místem tragédie tak dlouho, až se duchovi dostane od živých lidí prostřednictvím živého media dostatečného vysvětlení. Energie ducha prostoupí medium v transu a parapsycholog může přes medium s duchem hovořit (duch hovoří ústy media) a trpělivě mu vysvětlit, že už nežije, že může se z těchto strašidelných míst ztáhnout a odejít do záhrobí-hyperprostoru. Duchové jsou ve velké většině člověku zcela neškodní, přestože jsou všeobecně člověkem obáváni. Jsou ale případy, a zdá se, že ne tak ojedinělé, jak se předpokládá, že duch oběti se může materializovat pomocí bioplasmatické energie živého člověka a posbírat tolik síly, že může zabít svého vraha, který se vrátil na místo činu. Tak zabil na Filipínách duch oběti svého vraha. V norském Trondheimu napadl duch lidí v kostele na kůru, poněvadž je zaměnil za někoho jiného. Jednu takovou pomstu oběti na vrahovi líčí americký film „Duch“. Uvádím v mých článcích řadu skutečných případů pomsty ducha oběti na jejím vrahovi.

V televizním seriálu PSI-Factor byl líčen 31. 5. 1998 jeden takový skutečný případ pod názvem Mokřý hrob.

Bratr senátora H. Sheffielda je v roce 1997 nalezen mrtev ve svém swimming poolu. Ale v jeho plicích se nenachází voda z poolu, ale z vodní přehrady, vystavěné firmou jeho dědečka, šéfa firmy Sheffieldů. Policie stojí před hádankou a předá vyšetřování parapsychologické skupině profesora Foxe. Rodina Sheffieldů vlastní velký stavební podnik specializovaný na stavby vodních přehrad. Jsou známí jako zcela bezohlední v provádění svých projektů. V roce 1927 vystěhovali bezohledně vesnici, kterou pak přehrada zatopila. Jedna rodina se zdráhala odejít a byla po zatlučení oken a dveří bezohledně jako krysy vytopena vodou přehrady. 70 let po této tragédii je starý Sheffield vyšetřován policií kvůli příčinám smrti jeho vnuka. Jeho syn, který byl dobrým člověkem a výjimkou v této skupině starého šéfa a jeho dvou vnuků, stejně bezohledných jako zločinných, zemřel už před delší dobou. A jak se duchové tehdy vyhlazené rodiny tomuto zločinnému klanu pomstili? Jeden vnuk, jak shora uvedeno, byl nalezen utopený ve svém swimming poolu s vodou z přehrady v plicích. Jeho žena byla nalezena utopená v koupelně ve vaně. Bratr uvedeného vnuka byl, přestože byl velmi dobrým plavcem, vyplaven utopený na břeh přehrady. Jejich dědeček, původce této vraždy před 70 lety, se utopil ve svém vodním lůžku, kterým léčil své neduhy.

U stavební firmy Sheffield se hlásí stará žena, která má být přestěhována z jejího domu. Parapsychologové se ujímají této ženy, která tvrdí, že smrt utopených členů rodiny Sheffieldů je pomstou jejich utopených obětí. Protože si žena už na nic jiného nemůže vzpomenout, je uvedena profesorem Faxem do hypnotické regrese. Žena se v hypnóze vrací do svých sedmi let před 70 roky, kdy byla jako dcera vyvražděné rodiny svědkem zoufalých pokusů její rodiny se osvobodit z uzavřeného, vodou zatopeného

domu. Ji se podařilo proklouznout malým otvorem a dostat se na povrch vody v přehradě. Starý šéf firmy ji dal tehdy do klášterního internátu, aby nějak svou vinu na vraždě rodiny smazal. Žena nacházející se v hypnóze tvrdí, že všechny viníky nyní po tak dlouhé době stáhla pod vodu vodní víla, malé děvče s vodou prosáklým oděvem a mokřými vlasy, a s hrůzou poznává v děvčeti sebe sama před 70 roky. Starý šéf firmy, kterého žena popisuje, je trápen zjevením tohoto malého děvčete, které se neustále nad jeho vodním lůžkem zjevuje a neúprosně ho přidrží pod vodou, až se bez pomoci utopí. Takto se vytopená rodina dočkala po 70 letech pomsty na svých vrazích.

Co zbývá ještě k vysvětlení této pomsty duchů? Podle mého názoru byli duchové rodiny v neustálém telepatickém kontaktu s duševním jediného živého člena rodiny (za předpokladu, že dívka tehdy při tragédii nabyla schopnost mimosmyslového vnímání) a použili bioplazmatické energie ženy k materializování zjevení malého děvčete.

V jejich představách paměťových záznamů v okamžiku tragédie zůstala tato malá dívka s mokřými šaty a vlasy trvalým a bezčasovým energetickým záznamem. Materializované zjevení malého dítěte mohlo pak fyzickou silou jednotlivé členy rodiny Sheffieldů přidržet pod vodou tak dlouho, až se utopili. K tomuto přícházela hrůza těchto lidí ze zjevení malého děvčete, která je asi psychicky a fyzicky ochrnula. Zbývá jen otázka 70 let, dlouhé doby k provedení pomsty. Čas jako energie nepodstatné dimenze však nehraje v bezčasové výsedimentacionální energii duchů žádnou roli.

Další skutečný případ byl zaznamenán v televizní sérii PSI-Factor 3. 6. 1998.

Členové parapsychologické skupiny profesora Hendrika jsou policií pověřeni vyšetřením případu šestinasobného vraha, který své oběti nejdříve unese, místo únosu označí nápisem „Světla ze záhrobí“ a přilepi k tomu vždy peří z bílé vrány. Jeho oběti jsou patrně přivedeny do stavu klinické smrti a potom asi po týdnu pistolí zastřeleny. Dr. Colin Roland, sám mimosmyslově nadaný, se rozhodl vyšetřovat v této věci na vlastní pěst. Napojil se svojí frekvencí myšlenek na myšlení neznámého vraha a sjednal si s ním setkání u železného mostu nad řekou. Toto učinil dr. Roland bez vědomí členů parapsychologické skupiny. Oba se setkají na mostě a dr. Roland pozná ve vrahovi dr. Foxe, vědce v oboru záhrobí a života po smrti. Vrah pozná, že je odhalen a říká Rolandovi, že pracuje ve prospěch vědy. Dvěma ranami z pistole dr. Rolanda zastřelí. Ve stavu klinické smrti se odloučí astrální tělo dr. Rolanda od jeho těla a pomocí materializace svrhne dr. Foxe z mostu do řeky, kde se vrah utopí. Dr. Colin Roland je ve stavu klinické smrti dopraven do nemocnice. Jeho srdce nebylo průstřely z pistole vraha zasaženo a je elektrošoky přiváděno ze stavu klinické smrti. Tělo vraha dr. Foxe bylo vyplaveno na břeh řeky a policie o tom uvědomí parapsychologickou skupinu. Její členové přicházejí na břeh řeky, kde leží mrtvý dr. Fox. Dr. Deyle rozevře zip obalu a skupina pozná dr. Foxe, který ve své laboratoři konal výzkumy o zdánlivé smrti člověka. Na jeho hrudi leží lístek se jménem

dr. Colina Rolanda. Chtěl Roland upozornit svět, že jeho duch se pomstil na jeho vrahovi a podvědomí jeho ještě žijícího těla položilo psychokineticky na tělo vraha jeho navštívenku? Další dramatické události se pokusím poněkud vysvětlit. Snad toto vysvětlení nebude daleko od pravdy.

Astrální tělo dr. Colina Rolanda je vzdáleno od materiálního těla, které leží na nemocničním lůžku, a je lékaři přiváděno neustále do stavu život-klinická smrt. Dr. Roland mohl tedy způsobit pomocí své bioplazmatické energie materializaci jeho astrálního těla, jeho dvojníka, přesného podobou a dokonce i otisky prstů. Tento dvojník dr. Rolanda, když po přivedení dr. Rolanda do života musel své astrální tělo materiálnímu tělu dr. Rolanda vrátit, přijal astrální tělo mrtvého vraha, dr. Foxe, se kterým byl patrně stále v telepatickém kontaktu. Nyní měl materializovaný dvojník dr. Rolanda, podobou přesně stejný jako materiální tělo dr. Rolanda, astrální tělo včetně zločinného duševna tohoto šestinasobného vraha dr. Foxe.

Je názorem vědců, že astrální těla živých a mrtvých lidí udržují telepatický kontakt na základě vložené energie myšlení.

Tímto převtělováním astrálních těl je možné vysvětlit, že dr. Doyle vidí na obrazovce monitoru, který zachycuje pohyb osob v nemocnici, že dr. Roland odchází zcela zdravý z nemocnice, ačkoliv tento leží na nemocničním lůžku. Potom je z nemocnice unesena dr. Burrová. V její úřadovně je na stěně nápis podobný písmu šestinasobného vraha a vedle něho je páskou přilepeno peří bílé vrány. Na pásce najdou policisté otisky prstů dr. Colin Rolanda, přestože tento stále leží pod dohledem na lůžku. Policie nemůže místo únosu dr. Burrové zjistit a s otisky prstů dr. Rolanda nemůže nic začít. Zbývá tedy jen pomoc parapsychologů.

Dvojník dr. Rolanda, zcela materializovaný a hmotný, s astrálním tělem a zločinným duševnem dr. Foxe se nachází v laboratoři dr. Foxe, kde dr. Fox dříve zavraždil své oběti, když je předtím injekcí uvedl do stavu klinické smrti a po probuzení z tohoto stavu na nich vynucoval zprávy o životě po smrti. Oběti mu v tomto nemohly podat pro něho uspokojivé odpovědi, a proto je jednu po druhé likvidoval. Na stole leží dr. Burrová, lékařka z nemocnice, a je dvojníkem dr. Rolanda s astrálním tělem vraha dr. Foxe zcela podobně „prošetřována“. Po její negativní odpovědi o životě po smrti ji dvojník dr. Rolanda nezabije ihned, „slituje se“ nad ní a uloží ji do mrazivé místnosti. Parapsychologům může pomoci jenom dr. Roland sám. Když se dr. Roland natolik uzdravil, že může odpovídat na jejich otázky, uvedou ho do hypnotické regrese. Ta však končí tím, že dr. Roland vypovídá, jak vrah po dvou výstřelech na něho byl svržen z mostu do řeky. Když je pak dr. Roland schopen samostatného rozhodnutí, rozhodne se nakonec svého zločinného dvojníka zase dematerializovat, rozpustit v nic. Přivolá ho telepaticky k sobě a ptá se ho, kde drží unesenou dr. Burrovou, jeho dvojník se však tváří velmi zarputile a nechce nic připustit, stále tvrdí, že pracuje v zájmu vědy. Po velké psychické námaze se dr. Rolandovi podaří dvojníka rozpustit v nic

a převzít psychicky tajnosti jeho duševna. Parapsychologové se pak s dr. Rolandem ihned odeberou na místo únosu a podaří se jim dr. Burrovou osvobodit z mrazivé místnosti laboratoře a přivést k životu. Jakmile však mezi vědci uvidí dr. Rolanda, rozčílí se a odmítá jeho pomoc.

Snad ještě chybí dodatek, že v případech materializovaných osob vytvořených vědomím živého člověka z vlastní bioplazmatické energie, bylo možno tyto materializované fantomy lidí zase často až po velké námaze rozpustit v nic.

Případy sebespálení

V Montaně v USA se stal tento případ. Skupina čtyř hráčů pokeru sedí při kartách a posiluje se při tom whisky. Jeden z nich jim nabízí svou vlastní whisky preparovanou x-částicemi. Tyto x-částice, velikostí 10-28 cm, když se dostanou do krve, stávají se nanidy a množí se v krvi člověka úžasně rychle a člověk se stává žijící zápalnou bombou a shoří zevnitř navenek během několika vteřin. Takto shořeli nedlouho po sobě uvedení tři hráči pokeru. Policie si s tím však neví rady a předá případy parapsychologům. Tito zjistí, že ten čtvrtý ze skupiny hráčů pokeru byl členem zločinné vědecké skupiny, která si vzala za úkol likvidovat nepohodlné lidi způsobem, který velmi připomíná psychokinetické sebespálení. Tento čtvrtý člen skupiny hráčů pokeru byl poslán ke hráčům karet za účelem vyzkoušení těchto nanidů.

Obraťme se však nyní k případům psychokinetického sebespálení. Fenomén sebevznícení patří podle názoru vědců mezi psychokinetické jevy. Sebevznícením způsobená smrt přiváděla vědce už odedávna na pochyby. Jejich mnohdy odmítavé stanovisko neodpovídá popírání jasných a skutečných případů. Vědci se víceméně obávají popření uznávaných vědeckých názorů a z toho vzniklých důsledků. Mnozí vědci popírají i v dnešní době skutečnost sebevznícení. Z druhé strany se přiznává od vědců a lékařů, že mnohé případy sebespálení jsou zcela nevysvětlitelné. Jako případ obchodnice s rybami z Ipswichu v Anglii v roce 1744. Našli ji ráno v místnosti u otevřeného komína, který však byl zcela studený, hořící jako poleno dřeva. Po uhašení ohně vypadalo její tělo jako hromádka dřevěného uhlí pokrytá bílým popelem. Některé detaily tohoto spálení jsou však pozoruhodné. V otevřeném komíně nehořel už dlouho oheň. Dětské šaty z jedné strany ženy a papírový slunečník z druhé strany nebyly ohněm dotčeny, rovněž podlaha pod shořelým tělem ženy nebyla vůbec ohněm ožehnutá ani zabarvená. Dnes dosud nemáme vysvětlení pro sebespálení, ačkoliv při pokusech s psychokinezí se zjistilo, že je možno vědomě způsobit vzplanutí ohně. Dnes jsou známy technické příčiny spálení lidského organismu např. zbraněmi záření, radioaktivitou, rtg, paprsky nebo mikrovlnami. Každý z těchto způsobů záření může člověka spálit zevnitř. Nemůžeme však ignorovat případy sebespálení z minulosti. Málo přesvědčivá je teorie „psychické sebevraždy“ a teorie disharmonie ve vyrábění tepla v těle člověka.

Vraťme se k případům sebespálení člověka v minulosti. 28. 8. 1938 o půlnoci opustila Phyllis

Newcombe se svým snoubencem taneční sál, když venku vykřikla, její oděv stál v plamenech. Když byl oheň uhašen, bylo už pozdě, žena zemřela v nemocnici o několik hodin později. Lékaři si tento případ spálení nemohli vysvětlit. Zjistili, že tělo bylo spáleno nikoliv od oděvu směrem k tělu, ale opačně, zevnitř navenek. Při vzplanutí oděvu se utrpí spáleniny zvenčí, ale nikoli v zevnitř jako v tomto případě. Při více případech sebespálení se registrovaly spáleniny těla, ale šaty nebo předměty v okolí těla zůstaly nepoškozené. 19. 11. 1943 shořela paní M. Knigthová v Susexu. Držela v jejich domě v Aldingbourne její polední spánek. Když se probudila, měla dojem, že hoří. Na její pokřik přiběhl muž a obyvatelé domu. Žena ležela na posteli pod pokrývkou. Trpěla zřejmě hroznými bolestmi, její veškerá pokožka na zádech byla zničena spáleninami. Po 14 dnech pobytu v nemocnici zemřela. Zajímavé je, že ani na lůžku, ani v pokoji nebyly nikde stopy ohně. Ani kouř nebylo cítit. V roce 1977 píše Livingstone Geahart, že sebevznícení ukazuje na střídavé působení mezi určitými astronomickými konstelacemi a duševním stavem člověka. Také teorie kulového blesku byla vzata jako vysvětlení sebevznícení. Vědci Cade a Davis jsou toho názoru, že kulové blesky na základě obrovského elektrického napětí mohou vysílat ultrakrátké radiovlny, které se např. používají u mikrovlnných sporáků. A usuzují, že oběti mohou mikrovlnami být spáleny zevnitř navenek, když tyto osoby byly vystaveny intenzivnímu radiovému záření. Toto je dosud nejlepší vysvětlení. Zda to ale vysvětlí otázku, proč shoří jen osoby případně i jejich oděv, ale ostatní okolí, dokonce podlaha pod nimi, jsou nedotčeny, je jiná otázka.

Žádná z těchto teorií nemůže vysvětlit různost ohňů, které byly spolehlivě dokumentovány. Zvláště vystupování jevů sebevznícení dává vzniknout domněnce, že tyto jevy se dějí jen za určitých podmínek a že jsou závislé na určitých faktorech hlavně na duševní konstelaci. Představme si podmínky zaviněné nemocí nebo psychickým stavem člověka, který je zeslaben, a to se negativně projeví na řízení chemické nerovnováhy v těle, a tím je mechanismus pro řízení teploty v těle ovlivněn. Za určitých geomagnetických okolností pak už k sebevznícení je jen malý krok.

Stále více zde vystupují do popředí psychokinetické jevy, protože sebevznícení vystupuje např. často při jevech psychokinetického hřmocen. Příkladem je malý chlapec, který psychicky ovládal vzplanutí ohně v místnosti před parapsychology, ovládal směr šíření ohně, jeho pokračování a zastavení na určité linii a nakonec jeho zhašení, bez kouře, tak jakoby oheň poslouchal chlapce. Nehovořím zde o lidech, kteří vykazují úplnou imunitu proti ohni a vysokým teplotám vůbec.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

PSYCHOENERGETIKA A BIOENERGETIKA V REFERENČNÍM BODU ČLOVĚKA

Upozornění:

Informace, které zde prezentuji v tomto textu článku, jsou výsledky soukromého výzkumu a vývoje poznání, a vyjadřují můj názor, jak věci a fenomény fungují. Jelikož jde o velmi složitá témata a můj soukromý výzkum a vývoj poznání stále pokračuje, tak zde není ještě možné psát o všech skutečnostech úplného poznání. Zda je to smysluplné nebo ne, nechť posoudí čtenář sám. V žádném případě tyto informace nejsou určeny k tomu, aby přiměly, či jinak ovlivnily čtenáře, aby si o sebe dělali negativní soudy, odsudky, předsudky, autosugesce, starosti a strach, o nichž se zde píše, anebo přednostně si kupovali pilulkové zdraví, nebo nejdříve zvážili o co jim jde a o co jde těm ostatním a lépe tak raději nastavili zrcadlo svému pohledu na sebe a na ty druhé. Uživatel internetu má možnost velmi širokého srovnání s podobnými texty.

ZÁKONY

Zákon Čisté Potenciality

Pole všech možností a nekonečné tvořivosti = zdrojem veškerého stvoření = čiré vědomí = čistá potencialita, usilující o své sebevyjádření a přechod z neprojeveného do projeveného.

Uvědomíme-li si, že naše pravé Já je onou čistou potencialitou, vcházíme do spojení s energií, jenž je zdrojem všeho, co ve vesmíru existuje v souladu se Zákonem jednoty. Vstažnost k vlastnímu Já, znamená, že našim vnitřním referenčním bodem je náš duch! Nikoliv předměty a události vnějšího světa.

Zákon jednoty

Celý vesmír ve své prapůvodní podstatě je tokem energie a informace v prostoru. Na kvantové úrovni nelze nadefinovat žádné pevné hranice energie a informace, ani kvantová pole nemají pevné hranice energie a informace. Pevné jsou pouze zákony a věčné pravdy, které vše spravují i energie a informace dávají všemu řád. Takže jsme totéž co vlna, fluktuace, shluk, vítr, či jakési místní narušení širšího kvantového pole.

Širší kvantové pole = vesmír = je naší souvstažností bytí v širším kvantovém celku. Lidský nervový systém je nejen schopen uvědomění si informace a energie svého vlastního kvantového pole, taktéž jeho prostřednictvím je člověk, také schopen s nekonečnou pružností vědomě měnit obsah informací a intenzitu energií určující podmínky a korelace svému fyzickému tělu. Můžeme vědomě měnit informační a energetický obsah svého vlastního kvantového pole souvstažností bytí, tudíž i energetický a informační obsah širšího kvantového pole, prostředí, ekosystému, světa kolem nás, jsme vskutku schopni vyvolat, jakékoliv věci a události v čase a v prostoru v tomto našem fyzickém těle i světě.

Zákon Příčiny a Následku

Každá naše myšlenka, postoj, emoce, čin, soud, odsudek, předsudek je vyvoláním vzednutí energie, která je odrazem vědomého rozhodování, vědomé

volby, tak ta se nám vrací v podobné formě, podobného.

Co jsme vyseli postojem, myslí, slovem, skutkem, to sklízíme. Lze se setkat i s názvem Zákon Zpětného působení či též Karma nebo Karman, jedná se o souhrn všech forem dobrých i zlých lidských skutků, který má zásadní vliv na veškeré životní peripetie konkrétního člověka, jenž se těchto skutků dopouští či odpustil.

Za zlé i dobré skutky jsme podle tohoto výkladu karmicky odměňováni či trestáni, stáváme se tak například bohatými, úspěšnými, milovanými a šťastnými, nebo naopak chudými, nemocnými, nenáviděnými a opuštěnými, a to nejen v současném životě, také v životech příštích, v nichž máme šanci poznat vlastní chybu a zbavit se jí, i tak našich předchozích provinění i viny s chyby, a karmu si tak vlastními zásluhami podstatně vylepšit. Pojem karma si však nelze spojovat, ani za speciálních okolností zaměňovat s pojmem osud, protože ten nelze stavem karmy podstatně nijak vychýlit.

V každém okamžiku své existence se nacházíme v poli všech možností a jsou nám otevřeny všechny možnosti volby.

Jinými slovy - mnozí (přesto, že mají k dispozici nekonečné množství výběru) se stali ovlivnění postojem, sugescemi, bludy, což vyvrcholilo k předvídaní spuštění shluku reflexů, které jsou neustále různými lidmi a podmínkami spouštěny a i ústí k předvídaní zneužití našich reakcí a chování, emocí, postojů.

Mnozí automaticky tyto minulé či současné volby činí naivně neuvědoměle, a proto obecně nedomnívá se, ani neuvědomuje se, že vlastně o volbu jde - a přesto tomu tak je.

Naše reakce na stimuly se spouští automaticky a zapomínáme, že je to opět automaticky nová volba naší nové automatické reakce, kterou v každém okamžiku, jenomže automaticky nevědomky, činíme při vztažnosti k vnějšímu prostředí je našim vnitřním bodem naše ego. Ego je produkt navazující na (i na naše specifické energetické sítko) naše vlastní představy; je to naše sociální maska, kterou si tvoří každý subjekt, proto lze říci, že se setkáváme s těmito (sítky), egy, sociálními maskami v automatu na různém stupni falešné přetvářky či postojů, sugescí, bludů našeho názoru. Otázkou zůstává, kdo vlastně rozhoduje, když jsme v automatu řízeným našim sítkem (klecí) = egem = sociální maskou plnou faleše, bludů, strachu, sugescí. Toto dilema omezeného postoje si každý musí zodpovědět sám na co upřeně věnuje svoji pozornost, také i svoji energii.

Psychoenergetický vznik onemocnění už na kvantové úrovni a jejich úrovně Bioenergetického působení

Úroveň první

- Špatně zvolená přesolená strava a tekutiny, nevhodné solení = jen kuchyňská sůl, nebo-li energie NaCl
- Špatná vlastní psychohygienu a psychoetiku, používána k zneužití vlastní vitality na: Tvorbu sítky = ega = sociální masky, přetvářky, faleše všech druhů, zneužití všeho druhu, používání negativních sugescí vlastních či převzatých

negativních sugescí, vulgární chování, podvod, krádež, strach, nejružnější druhy trápení a týrání sebe i okolí, vražda a sebevražda, neschopnost si přiznat vlastní zavinění či hřích, zlost, závist, nenávisť, předsudky, odsudky (pomluvy), neschopnost nesoudit a odpouštět, zášť, lakomství, odmítání poznat sami sebe, nerozhodnost = neustálé „patláni“ se v sobě, sobectví, sobectví, sobectví...

- c) Špatné mezilidské vztahy: rodinné, pracovní a vůbec kdekoli všude s okolím.
- d) Stresy a přetížení, šoky a leknutí, fobie všeho druhu.
- e) Líné tělo, pomalý a stagnující metabolismus.
- f) Intoxikace nejružnějšího druhu.
- g) Špatný vzduch.
- h) Špatná voda.
- i) Špatné zásahy všech druhů léčitelů a všech druhů lékařů na fyzické úrovni těla.
- j) Genetické poruchy získané po rodičích, genetické poruchy „vlastní“.
- k) Karmická zátěž: skupinová, vlastní, rodinná, dědičná, zdravotní a psychologická.
- l) Prokletí a podobné psychotronické techniky (Woo-doo).
- m) Nejružnější poškození energií fluidního toku, energií aurických polí a energoinformačních struktur po diletantských kursech, „léčitelských či lékařských“ zásazích, nevhodných pokusech a experimentech, silných šocích - např. v boji za války, katastrofách, úrazech, haváriích, atp...
- n) Postupně se víceméně rychle prohlubující dysfunkce nejružnějších orgánů a funkcí, vzniklé na základě relativně malých a zdánlivě „nepodstatných“ změn v organismu zejména při poranění páteře.
- o) Zdravotní reakce u malých i starších dětí (do osamostatnění), jako reakce na špatný život rodičů.
- p) Vliv GPZ, psychosomatických zón, elektrosmogu, radonu a jiných škodlivých záření.

Tyto výše uvedené stavy a postoje doprovází při silném emotivním náboji negativního charakteru vloženém do toku času události, pokaždé možnost na kterékoliv bioenergetické úrovni 1) až 7) vzniknout, jako reakci na událost během několika málo hodin silná rýma, bolesti či tlaky v žaludku, poruchy trávení a vylučování, srdeční arytmie, pocity tlaků v hrudníku apod. Avšak, jsou-li skutečné příčiny těchto výše uvedených stavů po události daným subjektem správně vyhodnoceny, pochopeny a následně eliminovány, tak vše, co ještě před chvílí v těle vykazovalo stav silné dysfunkce a vypadalo, jako nastupující nemoc či degenerace, je se schopno zrovna tak rychle opět regenerovat a vrátit do normálu, ke zdraví. A až předchozí řádky vypadají téměř neuvěřitelně, takto to funguje naprosto perfektně. Při nepochopení příčin vzniku, a takto prodlužováním skokově zhoršeného zdravotního stavu, tak jsme přibrždění v našich silných negativních sugescích, emocích, postojích, či jiném z mnoha typů sebeubližování si, až k rozpuku i nemoci, která proběhne standardně, to je tak, jak to zná v životě téměř naprostá většina lidí. Pozor na kontaminaci negativní informační energií na úrovni bioenergeti-

ky buněk těla v rozsahu prodlužování problémů! V této fázi je vůlí subjektu, též subjektem vytvořeno už v jeho energetickém kvantovém poli čiré dokonalé potenciality „negativní specifické informační energetické sítko“ na Vlastním Duchu = na Vlastním Čirém Dokonalém Vědomí, které je duchovní podstatou subjektu s atributy na auru, smysly, fluidní tok, čisté vědění a znalosti, rovnováhu, atd. a tím je i zaděláno na nastávající problémy i v budoucnosti, pak i voda v každé buňce těla obsahuje 100% nasycení negativní informační energií sítka, to je třeba odstranit tím samým způsobem, jak vzniklo, tady nepomohou pilulky, ty jsou balastem a další otravou organismu, jde opět o problém vědomí subjektu a jeho svobodné vůle, rozhodnout co se sítkem podnikne, zdali si jej skutečně uvědomí a jej eliminuje, nebo bude pokračovat v nemoci s otravami pilulkami a stavět klec pro sebe s mnoha sebou dalších výtvorů sítěk na své úrovni nevědomí dle Zákona Příčiny a Následku.

Úroveň druhá

- a) Varovné „příhody“: náběh k příhodám, event. vyvážnutí z nich o „fous“; typu havárie, úrazy, tzv. nešťastné náhody, tzv. být v nepravý čas na nevhodném místě, ztráta značných částek peněz, ztráty zaměstnání, majetku, apod.

Úroveň třetí

- a) Výpadky vitaminů a stopových prvků a s tím spojené zdravotní problémy.
- b) Metabolismus = látková výměna v buňkách je narušena i rovnováha energie a informace v buňkách.
- c) Orgány začínají špatně fungovat, je porušena jejich souhra a rovnováha v nich.
- d) Je porušena správná hormonální a enzymatická činnost všech žláz s vnitřní sekrecí a rovnováha v nich.

Na této třetí úrovni obvykle lékaři stanovují (když to vše „dobře jde“) své diagnózy a považují je za včasné a dobré. Často pak nastupují operativní zákroky a nejružnější terapie, často vysoce specializované a drahé. Z hlediska oficiální medicíny vypadající mnohdy, jako velmi efektivní s vysokým procentem úspěšnosti. To pacienta uklidní, vše vypadá, že medicína má „jeho“ problém pod kontrolou.

Je to také onen časový interval v životě člověka, kdy se začnou podávat léky a můžeme zde zaznamenat pomalu a jistě nenápadně vznikající bludný kruh slepých bludů a sugescí, jak u pacientů, tak i lékařů tzv. postoj život v automatu: tělo signalizuje, že něco není v pořádku = vzniká nemoc => jsou automaticky podávány léky, event. je aplikována jiná terapie a tím se utlumují skrývají vnější projevy nemoci => nějaký čas to vypadá, že je vše pod kontrolou => vzniká však další zdravotní problém = nemoc, či komplikace vzniklá, jako následek užívání léků => automaticky nové „léky“ na novou „nemoc“ => atd.; a zpět na začátek bludného kruhu - tělo signalizuje, že něco není v pořádku. Dejme tomu, že pacientovi je během běžné preventivní prohlídky zjištěn vysoký krevní tlak (dnes celkem běžná věc). Lékař mu nasadí automaticky jeden z mnoha farmaceutických přípravků na snížení TK a samozřejmě správně přidá obvyklá doporučení o nebezpečí spočívajícím v sil-

ném solení, zdůrazní nutnost upravit stravu, přestat kouřit, přidat pohyb atd. Pacient však už zakrátko ke svému úžasu zjistí, že jen automatickým prostým užíváním pilulek se jeho TK již za pár dnů upravil do normálu ke spokojenosti jeho i ošetřujícího lékaře, a to i přesto, že vlastně, ani ještě nestihnul respektovat a zrealizovat ona doporučení lékaře o nutnosti změny životního stylu a stravovacího režimu! Tímto poznáním však dojde naprosto k mylným závěrům, a sice, že i když nerespektuje ona ozdravná doporučení lékaře, nasazená automatická léčba prášky naprosto fantasticky drží tlak krve na uzdě! A to je vlastně začátek oně pěkně „automatické cesty do pekla“. Chudák naivní, neznalý a reklamami zcela zmanipulovaný pacient si ovšem neuvědomuje, že se mu TK nezvýšil jen jaksi náhodně proto, že prostě jen měl smůlu, ale že ve skutečnosti je to automatický následek např. jeho nezodpovědné nezřízené mysli a vůle sítky, ega, sociální masky, nezřízeného života, přetížení v práci, nevládaných stresů, ale také, což je pro mnohé dodnes nepochopeným tajemstvím, jako automatický následek naprosto špatných sugescí, duševních pochodů, smýšlení a sobectví atd., atd.. Nadšeně sleduje svůj TK na tonometru, který si iniciativně koupí, jak jsou parametry jeho TK díky automatickému užívání prášků z dobré vůle. Vůbec si přitom ale neuvědomuje, že právě začal s vytvářením vlastního a kvalitního „bludného automatického lékového kruhu“. V praxi to znamená, že užívá chemickou substanci, která sice na jedné straně opravdu upraví tlak krve do normálu, ale na straně druhé, jsou to přece jen látky, které mají vždy spoustu vedlejších účinků, protože prostě do těla nepatří. Sekundárně tyto látky v budoucnu způsobí hodně jiných problémů, to protože ať jim říkáme jak chceme, jsou to pořád přece jen cizorodé chemické látky. Z kraje to není vůbec znát. Je to automaticky stejné, jako např. u začínajícího kuřáka cigaret, marihuany, či konzumenta tvrdého alkoholu, tito také během první let téměř vůbec nevnímají pomalu nastupující změny v těle. Ale s přibývajícími léty, kdy se léky automaticky pravidelně užívají, nastává zanesením buněk těmito nežádoucími látkami automaticky dochází ke spoustě nežádoucích změn v mnoha orgánech těla a jsme opět zpět u výše uvedeného bludného automatického kruhu bludů. Nikdo si neuvědomil následky svých vlastních automaticky konaných bludných rozhodnutí, ani pacienti, ani lékaři, takže kdo nese odpovědnost za výsledky a následky? Je pravdou, existují i výjimky mezi všemi: lidé, kteří nikdy a v žádném případě, ani náhodou nejsou ničemu na vině - chyby dělají pouze jen Ti všichni druzí! To jsou ty nejtěžší případy, protože možnost, že vina je vlastně pouze v nich, si ani nepřipustí, ani vinu za chyby způsobené druhým svým jednáním. Proto raději hledají ospravedlnění všech svých nedostatků a činů ve všem co dělají Ti druzí. Neví, že když druzí s nimi nevedou spor, neodporují jim, neznamená to, že je přesvědčili svými argumenty spíše, že Ti všichni druzí už rezignovali cokoliv jim vysvětlovat považují za zbytečné.

Úroveň čtvrtá

- a) Malé lokální nemoci z nedostatků vitality typu: nachlazení, chřipky, záněty, žlučnickové záchvaty, žaludeční vředy, stálé malé bolesti, zvýšená únava atp.

Úroveň pátá

- a) Chronické opakované problémy např.: vysoký krevní tlak, revma, různé bolesti po těle, stále špatné trávení, špatná krev, vysoká hladina cukru v krvi, vůbec všechny nemoci.
- b) Stále se opakující operace a úrazy, „nešťastné příhody“ atp.
- c) V této fázi se projevy a volání těla po pomoci tlumí soustavně automaticky podávanými farmaky a operacemi. Lidé se pomalu automaticky smiřují vlastní sugescí, že budou neustále nemocni a do smrti musí užívat pilulky.

Úroveň šestá

- a) Těžké orgánové dysfunkce, metabolismus lokálně selhává, stavy nefunkčnosti se stávají chronickými.
- b) Bludný kruh automatického typu nemoc a léky a upevnění sugescí nepochopení příčin a automaticky ještě lépe ukotvená nemoc v těle atd... Při nabídnutí pomoci se lidé automaticky ohrazují vírou v bludnou sugesci, že: lékaři v nemocnici říkali, už to lepší nebude atp.
- c) V této fázi už lidé často velmi trpí. Často však automaticky odmítají nést za svůj stav odpovědnost a automaticky svalují toto na Boha, sousedy, vládu, nešťastné náhody, karmu, osud, špatné astrologické vlivy apod.

Úroveň sedmá

- a) Infarkty, mozkové příhody, ucpané krevní řečiště, rakoviny, AIDS, atd.

Úroveň osmá a konečná

Když ani na předcházející 7) úrovni, ze které ještě existuje návrat zpět, člověk nepochopí, že je nemožné být současně zdravý a přitom svým celkovým sugestivním, automatickým jednáním vytvářet optimální podmínky pro vznik a bujení nemoci, a že proto nelze (jak se často v médiích zcela nesmyslně uvádí) tzv. bojovat s nemocí = „porazit v sobě toho vetřelce“, protože to bojuje člověk automaticky v bludném kruhu s vlastními sugescemi a bludy, které si vytvoří či sugescí či bludy a sugescí převezme a bojuje tak sám se sebou v sobě na duchu ve stvořené kleci, která je jeho výtvořem a respektuje ji. Takto dojde v jeho zoufalém životě na to, čemu říkáme - nezodpovědné, zaslepené, svědomí zbytečné vyřazení ze hry, ať už vlastní vinou, nebo s pomocí těch viníků co ty negativní informační energie, bludy a sugescí ještě u něj upevnili, podpořili a vše tak urychlili, však jeho klec na duchu nijak nezničili.

Závěrem

Všechny nemoci jdou hříchem! Ne nutně spáchaném v tomto životě, ale jako součást celé existence. To, co v srdci a mysli opatrujete s láskou, se stává součástí tepu našeho srdce a má vliv na celé tělo.

Pavel Pustówka

Přehled akcí ČEPES ve druhém pololetí 2018

Přednášky a semináře

Seminář o harmonizování fyzických a psychických sil člověka a zajišťování odborných dovedností a schopností pro profesní kvalifikaci „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ se uskuteční v Praze na Novotného lávce 5, v Domě ČSVTS v měsíci říjnu.

Seminář se uskuteční v době od 9.30 do 15.30 hod. Seminář povede Ing. V. Bažant. Doplnění semináře pravděpodobně o využití bylin zabezpečí MUDr. J. Doležal.

V ceně 500 Kč bude zajištěno skromné občerstvení.

Po dohodě s ředitelkou knihovny v Klatovech se uskuteční v měsíci říjnu nebo listopadu přednáška o zvláštních schopnostech některých lidí (o darech Ducha svatého) a o možnostech jejich probouzení v rámci běžného života.

Sledujte web ČEPES, stránku „Přednášky a semináře“.

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES, telefon 221 082 252, na stránkách www.cepes.cz, e-mail: cepes@cepes.cz.

Informace o kurzech získáte v kanceláři ČEPES, telefon 221 082 252, na stránkách www.cepes.cz, email: cepes@cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- **služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu**
- **odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)**
- **zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí**
- **zlepšení hybnosti**
- **harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta**

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky na číslech 210 082 252, 723 491 987, nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

Předvánoční setkání

Vedení ČEPES upozorňuje na datum předvánočního setkání. Podle tradic pořádá vedení ČEPES předvánoční setkání členů i zájemců v sobotu dne 8. 12. 2018 od 9.00 hod. a předem každého účastníka vítá.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289

e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz